

Postbiblioteket

Postreglementet

IV

1935

Kap. XIII–XVIII.

656.82 (481)

h08001375

[Postreglement]

Poststyrets Bibliotek
Oslo

Postreglementet

IV.

- Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.
- » XIV. Om postsakers innlevering, befordring og utlevering.
 - » XV. Om ubesørgede og uinnløste postsaker.
 - » XVI. Om postsakers tilbakesending og om-adressering.
 - » XVII. Om inventar og forbrukssaker.
 - » XVIII. Forskjellige bestemmelser.

1935.

383.43
P

Innholdsfortegnelse.

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

<i>A. Innenriks.</i>		Side
Portofrihet	§ 1	1
Behandlingsmåten av postsakssendinger	§ 2	1
Tjenestemerker for statens og kommunenes post	§ 3	1
I hvilke tilfelle stat og kommune må bruke alm. frimerker	§ 4	2
Portonotering for stat og kommune	§ 5	3
—»— for private	§ 6	3
Vilkårene for bruk av tjenestemerker. Rekvisisjon og salg av tjenestemerker	§ 7	4
Alm. frimerker leveres kun mot kontant betaling	§ 8	4
Hvem der har rett til å rekvirere tjenestemerker	§ 9	4
Bruksretten til tjenestemerker for statens og kommunenes postsendinger. Fordeling, kontroll med forbruket m. v.	§ 10	5
Tjenestemerker utferdiges av Poststyret. Ombytting av makulerte. Forsiktighet med opbevaring av tjenestemerker m. v.	§ 11	5
De bruksberettigedes ansvar og plikter. Straffebestemmelser	§ 12	6
Ubetalte og utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker ...	§ 13	6
Postering i kvartalsregnskapet av avgiften for portooppgjør	§ 14	6
Poststedenes rekvisisjon av kvitteringsblokker (bl. nr. 140)	§ 15	6
Postfunksjonærenes kontroll med reglementets overholdelse	§ 16	6
Poststedenes rekvisisjon og regnskapsførsel vedk. tjenestemerker	§ 17	6
Postering i poststedenes regnskaper m. v. av de for tjenestemerker mottatte kvitteringer. Postkontorenes kontroll med de fra poståpneriene mottatte kvitteringer ..	§ 18	6
Avregningen mellom Poststyret og de enkelte departementer	§ 19	6
Opgave over kommunenes tjenestemerkeforbruk	§ 20	6
Tvil om bestemmelsenes rekkevidde foreligger Poststyret	§ 21	6

B. Utenriks.

Portofrihet	§ 22	7
Ikke tjenestemerker til utlandet	§ 23	7

Kap. XIV. Om postsakers innlevering, befordring og utlevering.

Tiden for innlevering av postsaker	§ 1	8
Tømning av postkasser	§ 2	8
Innlevering m. v. av postsaker til jernbaneposteksp.	§ 3	8
Innlevering m. v. av postsaker til posteksp. ombord i dampskib	§ 4	9
Avgift for innlevering etter innleveringstidens slutt	§ 5	10
Stempling m. v.	§ 6	10
Bokførsel på innleveringspoststedet (se kap. VII, XI og XII)	§ 7	10
Kartering og pakning	§ 8	10
Bunting av posten	§ 9	10
Nedlegging i poser eller konvolutter	§ 10	11
Større postsakers forsendelse	§ 11	11
Pakning på steder hvor overlevering foregår ved andre enn poststedets styrer	§ 12	11

	§	Side
Bruk av vesker i overlands- og båtpostruter	§ 13	11
Postveskenes behandling under postførslen	§ 14	11
Pakning til jernbane eller skib uten postekspedisjon	§ 15	11
Pakning til jernbane eller skib med postekspedisjon	§ 16	11
Utkasting av post fra tog	§ 17	12
Kontroll med forsvarlig ombord- og ilandførsel og betryggende opbevaring ombord ..	§ 18	12
Avsending med første avgående post. Undtagelser herfra	§ 19	12
Ekstraposter	§ 20 a	12
Ordning av postgangen i rutene	§ 20 b	13
Postkasser på ruteskib og rutebiler	§ 20 c	13
Postførslen skal foregå hurtigst mulig	§ 21	14
Utveksling av post ved landpostbud	§ 22	14
Landpostbud og postførere må ikke medta postsaker utenfor posten m. v.	§ 23	14
Fortegnelse over mottatt post ved postekspedisjonene og protokoll over antall av mottatt post på skib uten postekspedisjon	§ 24	14
Regler for behandling av postsaker lagt i postkasse på skib uten posteksp.	§ 25	14
Regler for behandling av postsaker som er levert til fremsending i bipostruter utenfor den lukkede post	§ 26	15
Kvittering og kontroll	§ 27	15
Post fra jernbane og skib må hentes ved pålitelige personer	§ 28	15
Postmestrene slutter kontrakter om kjørende og gående postførsel	§ 30	15
Anbudsinnydelse, antagelse av anbud og utferdigelse av kontrakter	§ 31	15
Underbud. Søknad om forhøielse av postførselsgodtgjørelsen	§ 32	16
Overdragelse av postførslen til automobilruter med statsbidrag	§ 33	16
Postutvekslingen ved mellomstedene ved jernbanelinjene og i rutene skal foregå hur- tigst mulig	§ 34	17
Melding fra postekspedisjoner	§ 35	17
Plikt til å avgi befordringsmidler m. v.	§ 36	17
Plikt for norske skib og luftfartøier til å medta postsaker	§ 37	17
Nøiaktig undersøkelse av postvesken eller postposen ved postens ankomst	§ 38	17
Behandling av avfallspapir	§ 39	17
Utlevering av postsaker under postførslen	§ 40	18
Ankomne postsaker utleveres snarest mulig	§ 41	18
Ombæring av postsaker til adressatene	§ 42	18
Ombæring av postsaker til personer som bor utenfor ombæringsdistriktet	§ 43	18
Antallet av og tidspunktet for ombæringene	§ 44	19
Adressater innen ombæringsdistriktet kan bare mot å betale avsetnings- eller post- boksavgift forlange å hente sin post	§ 45	19
Ankommen post må ikke forsinke post som skal gå	§ 46	19
Hvad postombæringen omfatter	§ 47	19
Postsakene leveres på adressatens bopel hvis annet ikke uttrykkelig forlangt	§ 48	19
Poststedenes styre gir postbudene instruks for utlevering av postsakene	§ 49	20
Avsetning og postbokser	§ 50	20
Utleverte brev tas bare på visse betingelser tilbake som ubesørgede eller uinnløste ..	§ 51	20
Utvekslingen av postsaker mellom utvekslingskontorene og utlandet	§ 52	20
Dirigering av brevpost til utlandet	§ 53	20
Fremsending av postanvisninger til utlandet	§ 54	20
Dirigeringsveier m. v. for pakker til utlandet	§ 55	21
Utveksling av lukket post til flåteavdelinger eller krigsskib i fremmede havner	§ 56	21
Skibsbrev til utlandet	§ 57	21
Frankering av postsaker som legges i postkasse på skib på åpent hav eller under ophold ved et av rutens endepunkter m. v.	§ 58	21

Kap. XV. Om ubesørgede og uinnløste postsaker.

	§	Side
Tilbakesending straks i visse tilfelle	§ 1	22
Bekjentgjørelse	§ 2	22
Opløsning av adressatenes navn ved poststeder i fiskeridistrikter	§ 3	22
Disposisjonsforespørsel om ubesørgede pakker	§ 4	22
Tilbakesending til avsenderstedet av ubesørgede postsaker	§ 5	22
«Poste restante» sendinger	§ 6	23
Postsaker som adressaten nekter å innløse eller motta	§ 7	23
Ubesørgede innenrikske blad, postanvisninger og postopkrav	§ 8	23
Tilbakelevering til avsenderen m. v.	§ 9	23
Ny porto for tilbakesendte ubesørgede sendinger som innleveres til postsending på nytt	§ 10	23
Tilbakesending av ubesørgede postsaker fra utlandet	§ 11	23
Postsaker som kommer tilbake fra utlandet som ubesørgede eller uinnløste	§ 12	24
Åpning av ubesørgede postsendinger i Poststyret	§ 13	24
Tilintetgjørelse av ubesørgede og uinnløste postsaker	§ 14	24

Kap. XVI. Om postsakers tilbakesending og omadressering.

Avsenderens rådighetsrett over postsendinger	§ 1	25
Krav om tilbakelevering må fremsettes skriftlig. Avsenderen bærer porto eller telegramavgift	§ 2	25
Hvor tilbakelevering eller omadressering kan finne sted	§ 3	25
Legitimasjon ved krav om tilbakelevering eller omadressering	§ 4	25
Poststeds bevidnelse om legitimasjon	§ 5	25
Ekstrapost med forlangende om tilbakesending eller omadressering	§ 6	25
Faksimile av omslag eller utenpåskrift ved krav om forandring av adressen	§ 7	26
Behandlingsmåten ved mottagerpoststedet av krav om tilbakesending m. v.	§ 8	26
Særskilt om behandlingsmåten når det gjelder en tilbakefordret sending	§ 9	26
Anmodning fra adressat om eftersending av postsaker	§ 10	26
Forsiktighet med omadressering av postsaker	§ 11	26
Postsaker som er feilsendt eller som skal eftersendes, omekspederes snarest ad hurtigste vei. Sådanne sendinger må alltid datostemples	§ 12	27
I almindelighet intet tillegg til portoen for tilbakesending m. v.	§ 13	27
Tilbakebetaling av porto når sending leveres tilbake på innleveringsstedet før den er sendt	§ 14	27
Fremsending av anmodninger om tilbakesending m. v. av sendinger til og fra utlandet	§ 15	27
Tilbakefordring m. v. av postsaker til og fra utlandet	§ 16	27

Kap. XVII. Om inventar og forbrukssaker.

Rekvisisjon av inventarsaker	§ 1	29
Inventarsaker som skal finnes ved poststedene	§ 2	29
Annet inventar etter forholdene	§ 3	29
Postføreres og landpostbuds utrustning	§ 4	29
Postposers og veskers størrelse	§ 5	29
Behandling av inventarsaker. Reparasjoner. Ansvar	§ 6	30
Kontroll med inventarbeholdningen	§ 7	31
Innsending av inventarlistene	§ 8	31
Rekvisisjon av blanketter, konvolutter, merkelapper m. v.	§ 9	32
Regler for bestilling av forbrukssaker	§ 10	32
Økonomi med forbrukssaker	§ 11	32

		Side
Postekspedisjoners inventarsaker m. v.	§ 12	32
Forbrukssaker som kan kjøpes hos Postintendanten	§ 13	32
Utlevering av postanvisningsblanketter og følgebrev m. v. til publikum	§ 14	33
Transport av arkivsaker o. lign.	§ 15	33
Private brevkasser fås kjøpt hos Postintendanten	§ 16	33

Kap. XVIII. Forskjellige bestemmelser.

Taushetsplikt	§ 1	34
Oplysninger om postsendinger m. v.	§ 2	34
Undersøkelse av post ved politiet og militære	§ 3	34
Beslagleggelse av postsaker i straffesaker	§ 4	35
Utlegg i postsendinger	§ 5	36
Arrest, rettslig forbud mot utlevering	§ 6	36
Krav om erstatning til postverket i forbindelse med anmeldelse til påtalemyndigheten	§ 7	36
Tilbakemelding om feil	§ 8	36
Opbevaring av verdipost o. lign.	§ 9	36
Kvittering for verdipost o. lign.	§ 10	36
Opslag om kontortid m. v. på faste poststeder	§ 11	36
Telefonabonnement	§ 11 b	37
Regler for flagging	§ 12	37
Telegrafering om uregelmessigheter i postgangen	§ 13	38
Bekjentgjørelser i bladene	§ 14	39
Frimerker m. v. som skal has tilsalgs ved poststeder og hos postmenn	§ 15	39
Rekvisisjon av frimerker m. v.	§ 16	39
Sendinger med frimerker m. v. skal kontrolleres ved fremkomsten	§ 17	40
Frimerkeforhandlere	§ 18	40
Private kan få påtrykt konvolutter m. v. frimerkestempler	§ 19	40
Solgte frimerker m. v. tilbakekjøpes ikke. Tilsmussede, makulerte og istykkerrevne frimerker m. v. kan fås byttet. Frimerker hvorav deler mangler, godtgjøres ikke	§ 20	41
Feilaktig påsatte frimerker ved poststedene må ikke brukes til å frankere andre postsaker	§ 21	41
Frimerker mottas ikke som betalingsmiddel ved poststedene	§ 22	42
Anmodning om stemping av frimerker	§ 23	42
Opbevaring av poststedenes arkivsaker	§ 25	42
Tiden for innsending av budgettsaker	§ 26	42
Postverkets enerett	§ 27	43
Forbud mot postførsel uten postverkets mellomkomst	§ 28	42
Kjenselkort	§ 29	43

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

A. Innenriks.

§ 1. Postverkets egne tjenestesaker er portofri. Se postlovens § 2, 1ste ledd.

Postsendinger fra Norges bank eller dens avdelinger og fra privatbanker, adressert til Poststyret eller dets avdelinger eller til postmestre og som angår postverkets pengeomsetning gjennom vedkommende bank, anses som postverkets tjenestesaker.

Det samme gjelder sykepenger og kvittering for innbetalt premie fra trygdekasser til postverket, og likeså innmeldeskort for medlemmer som sendes tilbake fra trygdekassene til postverket.

Posttjenestemenn kan ikke sende som postsak skrivelser om saker som vedkommer deres egen velferd, som søknad om stilling eller tjenestefrihet i privat øiemed. Kvittering for lønn kan dog sendes som postsak.

§ 2. Postverkets egne tjenestesaker påtegnes «Postsak». Attestasjon kreves ikke, hvis postverkets tjenestekonvolutter er benyttet eller poststedet har satt sitt stempel på sendingens merkelapp. Andre sendinger som er påtegnet «Postsak» uten attestasjon, behandles som portofri under

befordringen, hvis de er adressert til Poststyret eller dets avdelinger, et postkontor, et poståpneri eller en postekspedisjon.

Finner adressepoststedet at en sending som er påtegnet «Postsak» er portopliktig, sendes saken til utgangsstedet, i tilfelle gjennom de overordnede kontorer. Avsenderen gjøres oppmerksom på at innholdet ikke kunde sendes som postsak. Han må betale straffeporto. For denne settes frimerker på omslaget. Frimerkene kasseres. Er det grunn til å anta at forholdet ikke beror på en undskyldelig misforståelse, innhentes skriftlig erklæring fra avsenderen, og saken sendes Poststyret som efter omstendighetene kan sende den videre til påtalemyndigheten.

§ 3. For statens og kommunenes post gjelder de almindelige bestemmelser om taksering, vekt og dimensjoner m. v. Frankeringen foretas enten med almindelige frankeringsmidler eller med tjenestemerker.

Tjenestemerker kan brukes:

1. For *statens* post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner

som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.

2. For *kommunenes* almindelige brevpost (brev, brevkort og korsbåndssendinger), dog ikke for:

- a) Post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
- b) Lokalpost i by. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne brukes for lokalpost i landdistrikter, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger. (Se postlovens § 2, 2net ledd).

I henhold til nr. 2 b ovenfor er bestemt:

Betingelsen for at en kommunal innretning skal kunne bruke tjenestemerker på en lokalpostsending i landdistrikt er at sendingen

enten innlegges på poststedet for å hentes av adressat som ikke bor innen det lokale ombæringsdistrikt,

eller innleveres i landpostbudrute,

eller er bestemt til å utleveres i landpostbudrute.

På sending som innleveres ved landpostbud eller skal bringes ut ved landpostbud, kan tjenestemerker kun benyttes, hvis sendingens vekt ikke overstiger 125 gram.

Frankeringsmaskiner kan benyttes istedenfor tjenestemerker; se forøvrig kap. III.

Innkallelser til mobilisering, innlagt i konvolutt påtrykt «Militær sak, haster», kan sendes i posten uten tjenestemerke

og uten attestasjon, når militær befalingsmann eller avdeling står som avsender på konvoluttens bakside.

§ 4. *Almindelige frimerker* må brukes:

I. *Av følgende statsforetagender:*

Norsk kunngjørelsestidende.

Statens filmkontroll.

Rikshospitalets apotek.

Statens kjøleanlegg i Ålesund.

Kongsberg sølvverk.

Telegraf- og telefonverket.

Statens og Oplysningsvesenets fondsskoger.

Statens sagbruk.

Vaksdal mølle.

Norges brandkasse.

Statsbanene og Statsbanenes regnskapsrevisjon.

Statens eiendommer i Narvik.

Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

Myntinnretningen.

Kongsberg våbenfabrikk.

Raufoss ammunisjonsfabrikker.

Småbruk- (Arbeiderbruk) og boligbanken.

Fiskeribanken.

Hypotekbanken.

Kommunalbanken.

Statens kornforretning.

Marinens hovedverft.

Rikstrygdeverket, derunder tilsynsmenn og ankenevnder.

Fabrikkkontrollen.

Kjelkontrollen.

Arbeidsrådet.

Ildsfarlighetsinspektoret.

Bank- og sparebankspeksjonen.

Justervesenet.

Sjødyktighetskontrollen.

Mønstringsvesenet.
 Styret for Det industrielle rettsvern.
 Bergvesenet.
 Vrakervesenet.
 Statens trankontroll.
 Norsk rikskringkasting.

II. *Av følgende kommunale foretagender:*

Industrielle bedrifter, kraftanlegg,
 gassverk, elektrisitetsverk, møller.
 Jernbaner, elektriske baner, sporveier
 og automobilselskaper.
 Dampskib.
 Telefonanlegg.
 Fiskevær.
 Handel.
 Vannverk.
 Renholdsverk.
 Skogbruk.
 Kinematografer.
 Byforbundet.
 Herredsforbundet.
 Havnekasser i byene.

III. *Av Institusjoner hvis utgifter kun delvis utredes ved tilskudd fra stat eller kommune.*

Likeledes fond som er selvstendige institusjoner, som Fængselsvesenets fonds, og innretninger som tjener offentlige formål uten å tilhøre stat eller kommune, som Norges bank, trygdekasser etter lov om syketrygd av 6 juni 1930, Det frivillige skyttervesen, Verneforeningens landsforbund m. v.

IV. *I alle tilfelle for følgende kommunale sendinger:*

- a) Verdibrev, rekommanderte sendinger, pakker og postanvisninger og dessuten til å avgjøre avgifter for særlige

postale ydelser som postopkrav, postinkassasjon, ilbud m. v.

- b) Almindelige lokalpostsendinger som det ikke kan benyttes tjenestemerker til etter bestemmelsene i § 3.

§ 5. Institusjoner som fører stats- eller kommunal korrespondanse, kan avtale med postkontoret at dette for offentlige og kommunale postsaker som skal frankeres med almindelige frimerker, overtar frankeringen og noterer portoen til senere oppgjør når portobeløpet antas å utgjøre minst 400 kr. årlig. Herfor betales en årlig avgift. Den er 4 pct. av portobeløpets første 30 000 kr., 2 pct. av de neste 30 000 kr. og 1 pct. av det overskytende.

Portooppgjør må foretas minst en gang hvert kvartal på blankett nr. 274 d der også brukes som bilag til postkontorenes kvartalsregnskaper. Avsenderens navn må stå på postsakenes adresseside. Ordningen kan også innføres ved poståpnerier, når den offentlige eller kommunale korrespondanse er så stor at det antas særlig ønskelig og den overordnede postmester finner at det forsvarlig kan skje. Postmesteren treffer nærmere bestemmelse om ordningen både for postkontoret og underliggende poståpnerier. Det forutsettes at det til gjensidig kontroll av den krediterte porto benyttes kontrabøker som ved oppgjørene skal sammenholdes med poststedets noteringer.

§ 6. Ved postkontorer kan også private få adgang til sådan portonotering etter avtale med postkontoret mot samme avgift som i § 5 nevnt, dog minst 25 kr. årlig. Oppgjør og kontroll skjer som i § 5

bestemt for statens og kommunenes portonotering. Avsenderens navn må stå på postsakenes adresseside. For portobeløpet må stilles sikkerhet i fornøden utstrekning etter postmesterens bestemmelse. Avgiften tilfaller helt postverket.

Ved poståpnerier kan private — med vedkommende poståpners og postmesters samtykke — få adgang til portonotering på samme vilkår som ved postkontorer. Opgjør skal foretas minst 1 gang hver måned. For portobeløpet stilles fornøden sikkerhet etter vedkommende postmesters bestemmelse. Poståpneren bærer ansvaret for at den utestående porto betales. Avgiften tilfaller ham.

§ 7. Tjenestemerkene må alltid være påsatt postsakene ved innleveringen. På adressesiden må som avsender stå angitt bruksberettiget institusjon eller myndighet eller en person med tilføielse av bruksberettiget stilling.

Andre postsendinger med tjenestemerker på settes i porto som ubetalte eller utilstrekkelig betalte private sendinger. — Om svarsendinger, se dog § 10, 7. ledd.

Dersom tjenestemerker helt eller delvis er anvendt i et tilfelle hvor almindelige frimerker skulde vært benyttet, skal sendingen behandles som ubetalt eller utilstrekkelig betalt privat sending.

Tjenestemerker selges ikke, men utleveres ved postkontorer og poståpnerier uten betaling mot skriftlig egenhendig rekvisisjon av en som er berettiget til å rekvirere sådanne merker (se § 9). Rekvisisjon er nødvendig også når frankeringsmaskin benyttes.

Til rekvisisjon og kvittering benyttes blankett (nr. 140) som er heftet i blokk og fås uten betaling ved postkontorer og poståpnerier. Også disse blankettblokker utleveres bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere tjenestemerker (se § 9).

Ved utlevering av kvitteringsblokker og tjenestemerker mot kvittering gjelder samme legitimasjonsregler som ved utlevering av verdipost.

De rekvisisjonsberettigede er ansvarlige for de mottatte blanketter og for at de ikke kommer i uvedkommendes hender.

Tjenestemerker må av de korresponderende såvidt mulig rekvireres i tilstrekkelig antall for et kvartal ad gangen og såvidt mulig bare i hele ark.

Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

Kvitteringer med rettelser eller raderinger godtas ikke av poststedene. Kvitteringen må være utfylt overensstemmende med de anvisninger som blanketten gir.

Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filatelistisk øiemed hos *Frimerkeforvalteren*. Ved skriftlige bestillinger må det følge med returporto til å sende merkene rekommandert.

§ 8. *Almindelige frimerker* leveres av poststedene bare mot kontant betaling.

§ 9. Handelsdepartementet bestemmer hvem som har rett til å rekvirere tjenestemerker. En fortegnelse over dem som har fått sådan rett er inntatt i bilag M.^I

Den som har rett til å rekvirere tjenestemerker og som skal fordele disse til bruksberettigede, kan ordne dette ved å utferdige kvitteringsblankettene lydende

på vedkommendes navn og stilling. Denne kan mot kvittering på blanketten få tjenestemerker utlevert uten betaling ved alle postkontorer og poståpnerier.

§ 10. Handelsdepartementet bestemmer hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarelig kan skje.

Rett til å bruke tjenestemerker til kommunenes og fylkeskommunenes post har følgende:

1. Ordførere og by- eller herredssekretærer.
2. Borgermestre (rådmenn).
3. Kommunekasserere.
4. Skolestyreformenn.
5. Fattigstyreformenn.
6. Forretningsførere i ligningsvesenet og ligningsnevnders formenn.
7. Kommunerevisorer.
8. Fylkesmenn.
9. Fylkesskolestyreformenn.
10. Fylkeskasserere.
11. Fylkeskommunerevisorer.
12. Formenn i administrasjonsstyret for kommuner under administrasjon.

Ordføreren og — for fylkeskommune — fylkesmannen bestemmer hvorvidt og i hvilken utstrekning de ovenfor nevnte kan utøve sin rett til å bruke tjenestemerker til kommunal post ved andre tjenestemenn innen vedkommende tjenestegren. Adgang hertil må bare gis i strengt påkrevde tilfelle og antallet begrenses så meget som mulig.

Hvert departement og hver ordfører (for fylkeskommune fylkesmannen) trefør i tilfelle de bestemmelser som de anser

påkrevd om tjenestemerkenes fordeling, kontroll med forbruket m. v.

Kommunale tjenestemenn som ikke hører under nogen av de tjenestegrener som er nevnt i denne paragrafs 2net ledd, har ikke nogen selvstendig rett til å bruke tjenestemerker, men ordføreren kan bemyndige dem til på sine vegner å bruke tjenestemerker (i den utstrekning hvortil reglementet gir adgang) til korrespondanse om kommunale anliggender. Fylkesmannen kan gi lignende bemyndigelse for fylkeskommunenes vedkommende. Bemyndigelse må bare gis i strengt nødvendige tilfelle.

Ordførere og fylkesmenn må innberette til vedkommende poststeder hvem de har gitt rett til å bruke tjenestemerker etter bestemmelsene i denne paragraf.

Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan sende personer som ikke selv har sådan rett, tjenestemerker eller tjenestebrevkort til svar, når svaret er av den art som tjenestemerker kan brukes til og er adressert til en stats- eller kommunal institusjon eller myndighet eller til innehaveren av en stats- eller kommunal stilling personlig, når innehaverens stilling er anført, se § 7.

Skjemaene til lovbevalte fødselsmeldinger fra jordmor til ordfører i helseråd kan av fylkeskontorene påklebes tjenestemerker før de sendes jordmødrene.

§ 11. Tjenestemerker utferdiges av Poststyret i fornødne verdier.

Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan fås ombyttet ved poststedene med tjenestemerker og tjenestebrevkort uten innvekslingsavgift. De sendes Fri-

merkeforvalteren fra poststedene i *særskilt* brev eller pakning.

Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdi som almindelige frimerker og må opbevares med samme forsiktighet som disse.

§ 12. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at disse bare brukes til den slags postsaker som tjenestemerker kan brukes til.

De må selv nøie iaktta reglene om bruken av dem og overfor sine underordnede føre skarpt innseende med merkenes lovlige anvendelse. Enhver embeds- og tjenestemann som opdager misbruk, plikter å anmelde det til vedkommendes nærmeste overordnede som innberetter saken til det overordnede departement.

Den som uberettiget benytter tjenestemerker til postsendinger som ikke kan frigjøres med sådanne, eller som medvirker dertil, straffes med bøter, hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse. Se postlovens § 27, 6.

§ 13. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker.

Særlige forskrifter for poststedene.

§ 14. Den avgift for portooppgjør som skal tilfalle postverket, inntektsføres i kvartalsregnskapet under inntektspost 4 c.

§ 15. Postkontorene rekvirerer de i § 7 omhandlede kvitteringsblokker (bl. nr. 140) hos Frimerkeforvalteren.

§ 16. Postfunksjonærene skal, så vidt gjørlig, føre innseende med, at tjenestemerker ikke misbrukes og at de i dette

reglement fastsatte bestemmelser overholdes. Uregelmessigheter innberettes til avsenderens overordnede.

§ 17. Poststedene rekvirerer tjenestemerker og tjenestebrevkort på samme måte som almindelige frimerker. Rekvisisjonene utferdiges på særskilt blankett (nr. 269) som fås hos Postintendanten.

Ved poststedene regnskapsføres tjenestemerkene som almindelige frimerker. For tjenestemerker føres dog særskilt lagerbok (bl. nr. 21 b).

§ 18. De for tjenestemerker mottatte kvitteringer (bl. nr. 140) blir av poststedene å opføre i samlet sum på kvartalsregnskapets utgiftsside, for poståpnerienes vedkommende i bl. nr. 133 under post 9 og for postkontorenes vedkommende under post 38 i regnskapsblanketten (kvitteringer for utleverte tjenestemerker).

Postkontorene kontrollerer at de fra poståpneriene mottatte kvitteringer er i orden.

De nærmere regler for regnskapsførslen av kvitteringene finnes i Regnskapsreglementet.

§ 19. Poststyret utferdiger regning med bileggelse av kvitteringene til de enkelte departementer, for kommunenes vedkommende til Finansdepartementet.

§ 20. Postmestrene innsender i juli måned hvert år opgave til Poststyret over det samlede beløp av tjenestemerkerekvisjoner fra hver enkelt kommune (og fylkeskommune) i deres distrikt i det forløpne budgettår.

§ 21. Tvil om bestemmelsenes rekkevidde forelegges Poststyret.

B. Utenriks.

§ 22. Om portofrihet, se Verdenspostkonvensjonen (art. 49) og om tjenestekorrespondansens utstyr dens ekspedisjonsreglement (art. 107, § 4).

§ 23. Brev som er frankert med tjenestemerker og adressert til utlandet skal behandles som ubetalt, hvis avsenderen er ukjent; se kap. III.

Er avsenderen kjent, skal han gjøres oppmerksom på feilen og i tilfelle gis an-

ledning til å beriktige frankeringen før brevet sendes.

Gjentagelsestilfelle bør innberettes til Poststyret. Avsenderens navn og adresse skal i så fall oppgis.

Ved eftersending til utlandet av et brev med tjenestemerker på, som oprinnelig har vært adressert til et sted innenlands, gås frem etter forskriftene i art. 145, § 3, i ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen.

Kap. XIV. Om postsakers innlevering, befordring og utlevering.

§ 1. Når poststedene etter de fastsatte bestemmelser er åpne (jfr. kap. II), kan alle slags postsaker innleveres.

Innleveringen av postsaker som skal sendes med bestemte poster, bør ved de faste poststeder ikke stanse tidligere enn $1\frac{1}{2}$ time før vedkommende post skal gå (jfr. kap. XI). Går posten tidligere enn kl. 9,00, kan innleveringstiden slutte kvelden før. Går den først kl. 9,00 eller senere, skal det være adgang til å levere inn postsaker samme dags morgen.

Telegrammer som fra telegrafstasjonene innleveres til videresending i posten, skal i kontortiden uten avgift mottas lengst mulig og iallfall inntil $\frac{1}{4}$ (eller for rekommanderte telegrammer $\frac{1}{2}$) time før posten sendes fra poststedet.

For telegrammer som fra en telegrafstasjon leveres et poststed for å *hentes der* eller for å *besørges leilighetsvis*, opkreves ingen porto.

Om innlevering og befordring av post ved mobilisering, se kap. XIII og bilag K.

§ 2. De postkasser som er ophengt ved postlokalene, skal tømmes ved hver innleveringstids slutning og — der hvor ombæring av postsaker finner sted — dess-

uten $\frac{1}{2}$ time før budene går ut. De må dog ikke tømmes sjeldnere enn én gang daglig. Skal posten sendes med jernbane eller skib som det kan sendes løse brev med, bør såvidt mulig kassene ved postkontorer tømmes umiddelbart før posten går fra kontoret, og de brev som egner sig dertil medsendes løse. Andre postkasser tømmes til de tider som er bestemt for hvert enkelt sted. Postkasser på jernbanestasjoner i byer bør tømmes 5 minutter før avgangen av hvert tog som postbetjening følger med.

På søn- og helligdager innskrenkes tømningen som almindelig regel til postkasser utenfor postlokalene og på jernbanestasjon eller dampskibskai.

Det forutsettes at postmestrene i størst mulig utstrekning kontrollerer at kassene tømmes regelmessig.

§ 3. I jernbanepostekspedisjonenes postkasser kan legges almindelige postsaker (undtagen blad i abonnement). Postsaker som innleveres med penger til portoen, mottas bare, dersom postmannen på toget har tilstrekkelig tid.

Rekommanderte sendinger, verdibrev og pakker kan ikke forlanges innlevert ved

jernbanepostekspedisjoner. Innlevering kan dog tillates, hvis postfunksjonærene har tilstrekkelig tid og er forsynt med tilstrekkelige vektredskaper. For slik innlevering betales en avgift av 40 øre som avgjøres ved frimerker på sendingen (for pakkers vedkommende på følgebrevet). For pakker opkreves dessuten ilpakkeavgift som avgjøres ved frimerker på følgebrevet.

Dersom avstanden mellom jernbanestasjonen og nærmeste postkontor eller poståpneri er mere enn 3 km. bortfaller såvel innleverings- som ilpakkeavgiften.

Avgiftene bortfaller alltid for medisinpakker (se kap. VII § 1).

§ 4. For innlevering av postsaker til og salg av frimerker m. v. ved postekspedisjoner ombord i skib gjelder følgende regler:

- a. *Almindelige postsaker* (undtagen blad i abonnement):

Disse legges i skibets postkasse. Denne skal tømmes av postmannen før ankomsten til hvert anløpssted hvor post leveres. Postsaker som på grunn av sin størrelse ikke kan legges i postkassen, kan innleveres i postlugaren, når dette kan skje uten ulempe for postforretningens utførelse.

- b. *Rekommanderte sendinger og verdibrev:*

Under farten kan denne slags sendinger innleveres av skibets passasjerer og besetning. De kan også mottas ved anløpsstedene, dog ikke mens posten mottas fra og leveres til poststedene i land. For sådan innlevering i den siste time før skibet skal gå betales en avgift av 10 øre pr. sending,

dersom det på anløpsstedet er postkontor eller poståpneri og poststedet ikke ligger lenger borte enn 3 km. fra anløpsstedet.

- c. *Pakker:*

Under farten kan pakker med og uten verdiangivelse innleveres av skibets passasjerer og besetning, dersom postekspedisjonen er forsynt med de vektredskaper som er nødvendige for å taksere pakkene.

Dersom omstendighetene tillater det, kan *ilpakker* mottas også ved anløpsstedene. Herfor betales en avgift av 10 øre pr. pakke. Dersom avstanden mellom anløpsstedet og nærmeste postkontor eller poståpneri er mere enn 3 km. kan også andre pakker mottas, og innleveringsavgiften bortfaller. Avgiftene opkreves dog i intet tilfelle for medisinpakker. Se kap. VII § 1.

- d. Ved innleveringen av postsaker bør publikum ikke gis adgang til ekspedisjonsrummet.

- e. *Frimerker, brevkort og kortbrev:*

Disse selges, når skibene ligger ved anløpsstedene, bare inntil $\frac{1}{4}$ time før avgangen.

- f. De forretninger som er nevnt under b, c og e kan ikke forlanges utført mellom kl. 21,00 og 7,00. Postfunksjonæren er i almindelighet heller ikke forpliktet til å være ombord for å utføre disse forretninger tidligere enn nødvendig for å motta posten og begynne postarbeidet.

Medisinpakker fra læge, dyrlæge eller apotek skal dog mottas av dampskibspostekspedisjoner mens skibene

ligger ved anløpsstedene også i tiden kl. 21—7. Se kap. VII § 1, 4de siste ledd.

- g. Avgift for eftertelling og forsegling av verdibrev tilfaller inntil videre vedkommende postmann. Det samme gjelder inntil videre den fastsatte innleveringsavgift for rekommanderte sendinger, verdibrev og pakker.

§ 5. Ved postkontorer kan det i den første halve time etter utløpet av den innleveringstid som er fastsatt for hver postavgang, kreves innlevert brevpostsaker til avsending med første post mot en avgift av 10 øre pr. sending. Det samme gjelder ved de poståpnerier, hvor Poststyret har truffet bestemmelse derom. Avgiften avgjøres ved postkontorene og feltpostkontorene ved frimerker som settes på sendingens bakside og datostemples.

§ 6. Om stemping av postsakene og behandling av ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger, se kap. III.

§ 7. Om innføring i protokoller m. v. av pakker, verdisendinger og rekommanderte sendinger som innleveres, se kap. VII, XI og XII.

§ 8. Som almindelig regel gjelder at postsaker karteres og pakkes direkte mellom postkontorer og postekspedisjoner og mellom disse innbyrdes. Når ikke annet er uttrykkelig bestemt, karteres og pakkes postsaker til og fra poståpnerier til det postkontor eller den postekspedisjon som ligger poståpneriet nærmest. Passerer posten ikke noget postkontor eller nogen postekspedisjon, karteres og pakkes postsakene direkte.

Det blir å bestemme efter forholdene i hvert enkelt tilfelle om et poststed skal kartere og pakke direkte til et annet poststed som det ikke umiddelbart utveksler post med, eller om sendingene skal karteres og pakkes på et mellemliggende poststed til omekspedisjon. Ved avgjørelsen herav må tas hensyn til sendingenes antall, den tid som de mellemliggende poststeder har til omekspedisjon o. s. v. Mellem postkontorene og postekspedisjonene innbyrdes bør karteres og pakkes således at der blir det minst mulige antall postkollitil hvert sted og minst mulig omkartering og ompakning underveis. Når det er 8 à 10 almindelige sendinger bør dog i almindelighet pakkes direkte. Verdipost bør i almindelighet karteres og pakkes direkte når det er 10 sendinger (verdi og rekommanderte tilsammen) eller når verdibrevens antall overstiger 5.

Det overordnede postkontor gir nærmere bestemmelse i fornødent fall for poståpnerienes vedkommende.

Om kartering av verdipost og rekommandert post, se kap. XI og XII.

§ 9. Såvidt mulig skilles brevkort fra brev og legges for sig i buntene. Transittbrev skal legges foran i brevbuntene.

Brevbunter stemples med utgangstedets datostempel og merkes med den ekspederende postmanns signatur.

Ved tilbakemelding om feil ved bunting vedlegges buntens omslag eller merkesedel.

Omekspederende poststed som ønsker bunting foretatt i tilfelle hvor det ikke skjer, må henvende sig herom direkte til

vedkommende poststed og bare i tilfelle av meningsforskjell med dette, til Poststyret.

Når bunter eller pakker som inneholder postsaker til forskjellige steder, sendes til et mellemliggende poststed til omeks-
pedisjon, må ingen adresse vende ut.

Postsaker som skal sendes over utvekslingskontorene, skal som regel sorteres særskilt for hvert land. Tildels vil det også være ønskelig, at de postsaker som er bestemt til et og samme land, legges i en bestemt orden. Styrene av vedkommende utvekslingskontorer treffer i tilfelle avtale derom med styrerne av de poststeder hvor en sådan ordning måtte være ønskelig og gjennomførbar.

§ 10. Ved pakningen sammenbindes postsakene således at de minst mulig krølles eller bøies. De legges derefter ned i poser som sammensnøres fast så tett over innholdet som mulig, dog således at posens navn ikke skjules. Til postsakers innpakning må ikke brukes poser som er istykker, heller ikke poser som er påtrykt et annet navn enn adressestedets. På posen settes en solid merkelapp som adressestedets navn er tydelig skrevet på. Merkelappen datostemples.

Når postsakenes antall og størrelse tillater det, skal istedenfor poser brukes de konvolutter som er utgitt til det bruk. Konvoluttene datostemples.

Om de nærmere regler for pakningen av verdipost, se kap. XI.

§ 11. Postsaker som på grunn av sin størrelse eller beskaffenhet ellers ikke hensiktsmessig kan legges i poser eller konvolutter, sendes løse og betraktes da som særskilte postkolli.

§ 12. På de steder hvor vedkommende poststeds styrer ikke selv bringer posten til og fra jernbane og skib, skal posten pakkes således, at det blir minst mulig antall postkolli, om mulig bare ett.

§ 13. I overlandsruter og båtpostruter legges postposer og postpakker omhyggelig ned i vesker som vedkommende poststeder har nøklene til. Vesken skal låses igjen og låses op av vedkommende postmann selv som ekspederer posten, og nøkelen skal gjemmes således at ingen uvedkommende har adgang til den. Se dog kap. XI § 33 b.

Mangler ved postveskene skal straks noteres på verdipostlisten.

§ 14. Postveskene skal under postførslen alltid være forsvarlig låst. De skal være tilstrekkelig beskyttet mot væte og ved førsel i båtpostruter være fastsurret til båten.

Veskene må ikke brukes til å sitte på.

§ 15. Post som skal sendes med jernbane eller skib uten postekspedisjon, skal såvidt mulig pakkes således at det bare blir en pose eller pakke til hvert sted. (Jfr. bilag O¹ og P.).

Når post skal sendes med jernbane som «kassepost» (uten verdi), skal posten legges ned i de kasser i toget som er bestemt dertil.

§ 16. Skal posten gå med jernbane eller skib som fører postekspedisjon, og der er flere poser eller pakker, sendes med en fortegnelse (bl. nr. 127 eller 135 c), dersom annet ikke er avtalt. Er der kolli merket «Ilbudforsendelse» (se kap. III § 34), settes merke herom i anmerk-

ningsrubrikken på fortegnelsen. Den mottatte post sammenholdes straks med fortegnelsen av den postmann som tjenstgjør ved postekspedisjonen. Fortegnelsen beholdes ved postekspedisjonen til bruk når postsakene skal leveres.

Sådanne fortegnelser sendes også med når post leveres fra postekspedisjoner på jernbane og skib til fast poststed og likeledes ved levering direkte fra et postførende skib eller jernbanetog til et annet.

§ 17. Almindelig brevpost kan kastes ut fra tog i fart. Når det skjer skal fortegnelse over det samlede antall poser og deres bestemmelsessted legges ned i en av posene til det sted hvor posten kastes ut. Dessuten bør det på en av posene (hovedposen) i tilfelle anføres antallet av poser som kastes ut.

Det mottagende poststed har plikt til å kontrollere at det antall poser som står på fortegnelsen, mottas i orden.

Det må under utkastingen vises all mulig forsiktighet så postsekkene ikke volder skade. Skulde det være fare for at personer som opholder sig på plattformen, dyr eller gods kunde rammes bør posten heller tas med videre og snarest sendes med et annet tog til adressestedet.

Utkastingen må ikke overlates til uøvde tjenestemenn.

§ 18. Postmenn ombord på skib skal påse at postsakene blir ført ombord og iland ved anløpsstedene på en forsvarlig måte. Den vakthavende postmann ombord skal derfor om mulig alltid være tilstede ved postens mottagelse og levering for å kontrollere førslen av posten til og fra dekk. Herunder påses at dårlig embal-

lerte pakker, skjøre saker, paraplyer o. l. og i det hele løse pakker bæres til og fra skibet (de må f. eks. ikke legges i seil), at posten som tas i seil ligger støtt så intet faller ut av seilet under hivingen over rekken, og at posten i det hele behandles forsiktig.

Likeledes skal postmannen ombord sørge for at postsakene alltid oppbevares så betryggende som efter omstendighetene mulig (i postlugar, postskap e. l.).

Postmannen har ansvaret for at låsferdige rum alltid holdes i låssikker og låsferdig stand.

§ 19. Postsakene skal sendes med første post som går efter den bestemte innleveringstids utløp, og hvormed de hurtigst kan nå adressestedet.

Blad som utkommer sjeldnere enn én gang ukentlig, almindelige pakker, urekommanderte vareprøver og mønster kan dog ikke kreves sendt med første post når dette vil medføre ulempe. Slike sendinger kan i så fall ligge til den eller de senere poster som de uten vesentlig ulempe kan gå med.

Har avsenderen krevd en bestemt fremsendingsvei ved påtegning på forsiden av sendingen, sendes den denne vei. Om skibsbrev, se § 57.

§ 20 a. Dersom omstendighetene krever det, må vedkommende poststed på egen hånd ordne med ekstraposter. Når det skal avgjøres om ekstrapost skal sendes på grunn av forsinkelse eller feilsending av postsaker, må hensyn tas til postsakenes mengde, den viktighet de antas å ha, og om de vil komme vesentlig tidligere frem dersom de sendes med

ekstrapost istedenfor med første vanlige post o. s. v.

Om ekstraposter som er en følge av forsinkelser og lignende i den almindelige postgang påtegnes vedkommende regnskapsbilag fornøden opplysning, uten at særskilt innberetning sendes Poststyret.

Skyldes derimot ekstraposten feil, begått av befordrere eller andre, skal innberetning sendes til 1ste postadministrasjonskontor. Det samme gjelder andre ekstraposter, når de ikke er sendt av sådan enkel forbigående grunn som ovenfor nevnt.

Om ekstrapost ved mobilisering, se bilag K.

§ 20 b. Postmestrene har å ordne postgangen i bipostrutene og landpostbudrutene i distriktet. På søn- og helligdager bør postgang mest mulig undgås i disse ruter. Berører ruteordningen også et annet postkontors distrikt må det konfereres med vedkommende postmester.

Om innberetning m. v. gjelder de bestemmelser som Poststyret til enhver tid fastsetter.

Jernbanepostgangen ordnes av den postmester som vedkommende banestrekning er lagt under i postal henseende. Postmesteren optrer på postverkets vegne overfor vedkommende distriktschef, forhandler i tilfelle med de øvrige interesserte postmestre og sammenarbeider de forskjellige postale krav. Medfører endringer i postgangen økede utgifter til postførsel, forelegges saken med forslag for Poststyret. Postmesteren har dog adgang til å igangsette *mindre* ilgodsposter og postkasseførsel uten forutgående forelegg for Poststyret.

Postmesteren kan forøvrig også efter samråd med vedkommende andre postmestre innskrenke postforsendelsen i jule- og påskehelgen i den utstrekning det antas å kunne skje uten nevneverdig ulempe. Innskrenkningene kunngjøres best mulig.

Om enhver endring i jernbanepostgangen sendes innberetning til Poststyret.

Postmesterene skal påse at anførselene av posttegn og opplysningene om postgangen i «Rutebok for Norge» til enhver tid er riktige. Rettelser sendes direkte til redaksjonen av «Rutebok for Norge». Dette gjelder både jernbaneruter, skibsruter og andre postførende ruter som kunngjøres i «Rutebok for Norge».

§ 20 c. Postmestrene treffer avtale med selskapene om anbringelse av postkasse ombord på rutegående skib som ellers ikke er postførende, og om anbringelse av postkasse i ikke-postførende automobilruter.

Den almindelige betaling for føring og tømning av postkasser er kr. 50,00 pr. år. Er brevmengden stor kan dog betalingen forhøies, således at den utgjør:

Over 3 000 til og med 5 000 brev	kr. 75,00
» 5 000 —»— 10 000 » »	100,00
» 10 000 —»— 15 000 » »	150,00
» 15 000 —»— 25 000 » »	200,00

For større brevmengder blir spørsmålet om godtgjørelsens størrelse å forelegges Poststyret.

Antallet av brev beregnes efter årlige oppgaver fra skibets eller automobilens fører; til kontroll av førerens oppgaver skal kontoret foreta optelling fra tid til annen.

For turer som er ordinært postførende, gis ingen særskilt betaling for førsel av postkasse.

Innberetning skal sendes til Poststyret

om de tilfelle hvor postkasser anbringes. Likeså sendes det i januar måned hvert år innberetning om hvilke beløp som er betalt ut som godtgjørelse for det foregående år og om antallet av de postsaker som er ført.

Innberetningene vedkommende postkasser på skib sendes 1ste postadministrasjonskontor og innberetningene vedkommende postkasser på automobil til 2net postadministrasjonskontor.

§ 21. Postførslen i bipostruter og landpostbudruter skal foregå hurtigst mulig og uten unødige opphold underveis mellom poststedene eller leveringsstedene.

Uregelmessigheter ved postførslen skal anmerkes på timesedlen, eller hvor sådan ikke føres, innberettes ved en tjenestemelding.

§ 22. Landpostbud utveksler postsaker:

- a. mellom et fast poststed og steder i budets rute;
- b. mellom steder i ruten innbyrdes;
- c. mellom steder i to forskjellige landpostburuter som utgår fra samme poststed (bilag H).

§ 23. Landpostbud og postførere må ikke under postførslen medta postsaker utenfor posten og heller ikke uten spesiell tillatelse utføre private ærender.

§ 24. Ved postekspedisjonene skal føres fortegnelse over mottatt post. Fortegnelsen skal være innrettet således at det til enhver tid lett kan ses, hvor mange kolli som skal leveres på hvert sted. I fortegnelsen tas også kvittering for antallet av de kolli som leveres.

Postekspedisjonene skal føre nøiaktig fortegnelse over den post som opbevares i

lasterum, på dekk og i bagasjevogn eller som på annen måte er stuet utenfor postlugaren eller postkupéen.

Ombord på skib uten postekspedisjon skal føres en protokoll (bl. nr. 172). I denne innføres antallet av mottatte postkolli, se Regler for behandling av post på skib uten postekspeditør, Bilag O.¹

§ 25. For behandling av postsaker som er lagt i postkasser ombord på skib uten postekspedisjon, gjelder følgende regler:

- a. Postsakenes behandling varetas av skibsføreren eller av den av skibets øvrige befal som føreren i tilfelle bebyrder dertil.
- b. I postkassene må bare legges almindelige brev, brevkort, kortbrev og korsbåndssendinger.
- c. Postkassene tømmes umiddelbart før skibets ankomst til anløpssted hvor der finnes poststed. De postsaker som skal leveres til poststedet, skal være innlagt i de konvolutter (pakkonvolutt nr. 6) som er bestemt til sådant bruk.
- d. Betalte brev til anløpssted hvor der ikke er poststed, kan også utleveres direkte. I så fall må først frimerkene tydelig kasseres, enten med de kassasjonsstempler som er bestemt til det bruk eller — når stempel ikke has — med blekkstreker i kors over frimerkene fra hjørne til hjørne. Ubetalte brev må derimot alltid leveres til nærmeste poststed.
- e. Postsakene må opbevares ombord på et sikkert sted som ikke er tilgjengelig for uvedkommende.

§ 26. For behandling av postsaker som er levert til fremsending i bipost-ruter utenfor den lukkede post, gjelder følgende regler:

- a. Til befordring mottas bare almindelige (betalte eller ubetalte) brev, brev-kort, kortbrev og korsbåndssendinger — altså ikke verdibrev eller lignende.
- b. Postsakenes behandling varetas av postføreren. Etter nærmere avtale med vedkommende postmester tømmer føreren også de postkasser som er satt op i ruten.
- c. Postsakene opbevares underveis i den dertil bestemte postkasse eller post-veske. Vesken må alltid være fastspen-t til befordringsmidlet når post-føreren ikke bærer den over skulderen.
- d. Ved hvert poststed hvor postføreren stanser, leverer han de dertil bestemte postsaker. Disse leveres enten direkte inn på selve poststedet eller legges i nærmeste postkasse. De må ikke uten særskilt tillatelse fra vedkommende poststed leveres direkte til private.
- e. Postføreren skal passe på at post-sakene ikke skades eller tilsmusses og at de leveres riktig og hurtigst mulig. Uvedkommende må ikke gis adgang til å gjøre sig bekjent med postsakene.

§ 27. Når det kvitteres for post, må antallet av de mottatte sendinger, poser og pakker alltid skrives med bokstaver (jfr. kap. XVIII).

Avsenderpoststedet skal påse, at all post som skal sendes blir sendt, og mot-tagerpoststedet skal på sin side påse at all post som er opført på karter, fortegnel-ser m. v. mottas.

§ 28. De postmenn som skal sørge for å hente post fra jernbane eller skib, skal la den hente ved pålitelige personer. Hen-teren skal ha skriftlig fullmakt. Om det kreves, vises denne fullmakt for den som leverer posten.

Anses det uforsvarlig å betro posten til personer som møter frem for å hente den, bør utlevering nektes, selv om hen-teren har fullmakt. Posten må i så fall søkes bragt til vedkommende poststed snar-rest mulig på annen betryggende måte.

§ 29. Utgått.

§ 30. Kontrakter om kjørende og gående postførsel og båtpostførsel sluttes på Poststyrets vegne av den postmester som vedkommende rute eller postførsel er underlagt. Dette skjer ved å innhente tilbud etter offentlig kunngjøring. Billigste tilbud som er innkommet ved fristens utløp, antas hvis det forøvrig er an-tagelig. Om automobilruter med stats-bidrag, se dog § 33.

Hvis det ikke kommer noget tilbud, setter postmesteren postførselen bort på billigste måte etter å ha samrådd sig med de stedlige myndigheter (ordfører, lens-mann).

Er særlige omstendigheter tilstede som gjør avgjørelsen tvilsom, f. eks. om utgiftene synes uforholdsmessig store i sammenligning med vedkommende rutes betydning, forelegges saken for Poststyret med fornøden forklaring og forslag.

§ 31. Ved anbudsinnbydelse brukes bl. nr. 216. I denne foretas ved utstryk-ning eller tilføielse de forandringer som i tilfelle er nødvendige. Innleveringsfristen for tilbud settes så lang som det efter

omstendighetene finnes passende. Den bør heller være noe lang enn for kort.

Anbudsinndelingen kunngjøres i størst mulig utstrekning i det distrikt som anbydere kan tenkes å ville melde sig fra. Det skjer ved opslag på vedkommende poststed og på de steder i byen eller bygden som i almindelighet brukes til lignende kunngjøringer. Dersom det finnes ønskelig, kan også averteres ganske kort i ett eller flere blad at anbud kan innleveres, og at de nærmere betingelser kan ses av opslag på postkontoret (eller poståpneriet).

Anbudene må ikke åpnes, eller hvis de innkommer åpne, ikke meddeles nogen, før fristen er utløpet. Sendes de inn til Poststyret, skal en fortegnelse over dem følge med.

Når det lar sig gjøre, bør postførselsgodtgjørelsen fastsettes til et bestemt årlig beløp istedenfor godtgjørelse pr. tur eller lignende.

Skyss-stasjonsholdere skal under ellers like vilkår gis fortrinnet for andre anbydere.

Kontraktene utferdiges på de blanketter som er bestemt dertil (nr. 214, 215 eller 217). De utferdiges i 3 eksemplarer. Det ene får postføreren, det annet oppbevares ved postkontoret, og det tredje innsendes til Poststyret med fornøden innberetning om saken.

§ 32. Fremkomne underbud bør ikke gi anledning til å si op en bestående kontrakt og ny anbudsinnbydelse, medmindre en rimelig tid er gått siden postførslen siste gang blev bortsatt. Herved kommer i spesiell betraktning om den bestående kontrakt binder postføreren i lengere tid.

Fremkommer søknad om forhøielse av postførselsgodtgjørelsen, innhenter postmesteren uttalelse fra ordfører og lensmann om den søkte forhøielse og om det er utelukket å opnå billigere akseptabelt tilbud ved anbudsinnbydelse. Anses dette utelukket og postmesteren finner dette utvilsomt, kan han innvilge søknaden uten anbud. Kontrakten gis i så tilfelle påtegning om forhøielsen, og innberetning sendes 2net postadministrasjonskontor.

§ 33. Automobilruter som har statsbidrag på betingelse bl. a. av at de skal ta med post i den utstrekning og mot den betaling som Poststyret måtte bestemme, bør overdras postførslen i bipostruter når dette finnes hensiktsmessig. Godtgjørelsen fastsettes i tilfelle av postmesteren til den laveste godtgjørelse som forutsettes ellers å måtte betales for tilfredsstillende postførsel, med fradrag av 5 pct. I dette øiemed innhenter postmesteren i hvert enkelt tilfelle på hensiktsmessigste måte de fornødne opplysninger — f. eks. fra ordfører, lensmann, veivesenets overingeniør — uten forutgående anbudsinnbydelse. Hvis ruteinnehaveren finner den godtgjørelse som postmesteren har tenkt å fastsette, for liten, konfererer postmesteren alltid med veivesenets overingeniør før han tar bestemmelse. Er ruteinnehaveren misfornøid med den godtgjørelse som på denne måte fastsettes, kan han kreve saken innbragt for Poststyret. Ruteinnehaverens besværing innsendes i tilfelle med overingeniørens og postmesterens uttalelse. Ruteinnehaveren er forpliktet til å overta postførslen fra den tid postmesteren bestemmer, uansett om godtgjørelsens stør-

relse blir gjenstand for videre drøftelse, eventuelt anke til Poststyret.

§ 34. Postfunksjonærene på de poststeder som ligger ved jernbanelinjene og i rutene, og postfunksjonærene ved postekspedisjonene skal sørge for at postutvekslingen ved mellomstedene foregår så hurtig som forenlig med hensynet til en betryggende ekspedisjon.

Når det ved jernbanestasjonene bare skal leveres almindelige brev eller blad, bør disse leveres ved postkupéens dør.

§ 35. Ved postekspedisjonene skal føres melding for hver utført tjenestetur. Blanketter hertil rekvireres ved Intendanturkontoret, Poststyret.

Meldingen skal sendes inn til det overordnede postkontor etter hver tur. Postkontoret gjennomgår meldingen så nøiaktig som omstendighetene gjør det mulig og ønskelig. Hovedsummene av mottatt og levert verdipost og rekommandert post skal alltid eftersummeres. Forøvrig bør postkontoret også jevnlig foreta en mere spesiell gjennomgåelse ved å sammenholde angivelsene i meldingen med inn- og utgående karter og lignende.

Finnes uoverensstemmelser eller annet å bemerke, må postkontoret straks foreta nærmere undersøkelse og i tilfelle innberette saken til Poststyret.

Om innsending av inngåtte karter og fortegnelser samt gjenparter av utgåtte karter og fortegnelser gir det overordnede postkontor postfunksjonærene nærmere ordre.

Meldingene opbevares ved postkontoret i 2 år. Derefter kan de tilintetgjøres.

§ 36. Enhver som er i besiddelse av transportmidler, er pliktig til mot erstat-

ning å stille dem til postverkets rådighet, dersom de måtte trenge til hjelp til postførslen.

Likeledes plikter eier eller besidder av grunneiendom mot erstatning å gi postverket adkomst over eiendommen i den utstrekning det trenge til postførslen.

Postverket kan kreve rådighet over tingene eller adkomst over eiendommen straks, selv om erstatningen ikke er bestemt.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn (postlovens § 5).

Anmerkninger om sådanne tilfelle påtegnes timesedlen eller meddeles det overordnede postkontor ved en særskilt innberetning dersom timeseddel ikke føres.

§ 37. Norsk skib og luftfartøi er på forlangende av postverket og efter dettes nærmere bestemmelse pliktig til å medta postsaker og levere dem på anløpsstedene så vel i innen- som i utenriksk fart.

Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn (postlovens § 6).

§ 38. Ved postens ankomst skal vedkommende postmann nøiaktig undersøke postvesken eller postposen for å sikre sig at alle de postsaker som er bestemt til poststedet, blir uttatt. Poser må i dette øiemed vrenge.

Ankomne postposer skal tilbakesendes med første post til utgangsstedet.

§ 39. Åpnede pakkonvolutter, merkelapper o. lign. avfallspapir må ikke bringes ut av poststedenes arbeidsrum, før den dags eller turs arbeid er tilendebragt, mulige uoverensstemmelser hevet og papi-

ret særskilt gjennomsett av en posttjenestemann.

Hvor dertil er anledning, bør avfallspapiret derhos på betryggende måte oppbevares noen tid før det tilintetgjøres.

§ 40. Anmodninger om å få postsaker utlevert under postførselen skal ikke etterkommes av poststedene, dersom postsakene er nedlagt i poser eller pakker til andre poststeder. Er postsakene derimot overlevert poststedet til omekspedisjon, kan sådanne anmodninger etterkommes, dersom dette kan skje uten å forsinke posten og uten ulemper for en nøiaktig ekspedisjon. En selvfølgelig forutsetning for utleveringen er at det er på det rene, at den som forlanger sendingen utlevert er dens virkelige adressat eller hans bemyndigede fullmektig. Det er likeledes en forutsetning at der ikke ellers foreligger nogen omstendighet som gjør det betenkelig å utlevere sendingen. Er det en innenriksk pakke som således utleveres, må straks det kvitterte følgebrev (eller i tilfelle nødfølgebrev) sendes til adressepoststedet med fornøden underretning.

§ 41. Poststedene skal søke snarest mulig å besørge ankomne postsaker utlevert til adressatene. Hvis adressaten er ukjent, må de derfor foreta undersøkelser etter ham i den utstrekning det er anledning til. I landdistriktene bør almindelige postsaker og meldesedler om ankommen verdipost, postanvisninger og pakker eller pakkers følgebrev søkes omsendt leilighetsvis med pålitelige bud. Når meldesedler omsendes må det iakttas spesiell forsiktighet, jfr. kap. XI.

Sendinger som er adressert «*poste restante*» eller lignende, skal dog ligge på

adressepoststedet forat adressaten kan hente dem (se kap. XV).

Publikum må ikke gis adgang til selv å utta sine postsaker av posten.

Hvis utlevering av postsaker er blitt forsinket på grunn av utydelig, ufullstendig eller uriktig adresse, påføres bemerkning herom enten ved stempel eller skrift.

§ 42. Postsaker bæres om til adressatene ved de postkontorer hvor annet ikke uttrykkelig er bestemt, og i landpostbudruter.

Grensene for ombæringsdistriktene bestemmes for hvert sted av Poststyret.

På steder hvor det ellers ikke er ombæring skal likevel brev som gjelder rettsaker (så vel straffesaker som tvistemål) bæres om, når det forlanges av en offentlig myndighet, herunder aktorer og offentlig beskikkede forsvarere i offentlige straffesaker. Brevene skal være lagt i omslag adressert til vedkommende poststeds styrer, og det skal følge med en skrivelse hvori ekspress-utleveringen kreves. Når et slikt brev kommer, må straks for billigste betaling leies et pålitelig bud til å bringe brevet til adressaten. Brevet leveres til adressaten mot kvittering på forannevnte følgeskrivelse. På følgeskrivelsen settes så hvad ekspressombæringen har kostet, og den sendes derefter tilbake til vedkommende offentlige myndighet. Det utlagte beløp vil da bli betalt tilbake.

Om utlevering av postsaker ved mobilisering, se bilag K. Om ilbudsendinger, se kap. III.

§ 43. På steder hvor ombæring finner sted, bæres posten ut også til personer som bor utenfor ombæringsdistriktet, hvis postsakene er adressert til en person som

bor innen distriktet, eller adressaten har forlangt dem levert på et sted innen ombæringsdistriktet.

§ 44. Poststyret bestemmer antallet av ombæringer. Tidspunktet for de enkelte ombæringer fastsettes av vedkommende postmester.

På søn- og helligdager utbringes ikke post; dog kan postmestrene, hvor det finnes påkrevd, la posten bære ut 1 gang på den ene av to helligdager som følger på hinannen. Jfr. kap. II § 9, 3. ledd.

Julaften, nyttårsaften, påske- og pinseaften settes siste utgang av postbudene såvidt mulig så tidlig at budene er ferdige kl. 16,00. For 1. og 17. mai kan postmestrene bestemme at post skal utbringes bare om morgenen, hvis formannskapet samtykker, og ikke særegne omstendigheter medfører vesentlige ulemper.

§ 45. Hvor almindelig ombæring av post ved poststedets postbud finner sted, kan ikke adressater som bor innen det lokale ombæringsdistrikt, forlange å hente sin post på poststedet uten å betale avsetningsavgift eller postboksavgift (jfr. § 50); se dog for blad kap. VI, § 22.

Derimot kan det i landpostbudruter gis postmottagere adgang til å hente sin post uten å betale avsetnings- eller boksavgift, ikke bare utenfor, men også på selve rutedagene, når spesiell begjæring fremsettes herom.

Opstår tvil om hvorvidt adgang til sådan henting bør gis, forelegges saken for Poststyret til avgjørelse.

§ 46. Kan en ankommen post ikke straks behandles uten å forsinke post som skal gå, utsettes ekspedisjonen av den ankomne.

§ 47. Følgende postsaker bringes ut til adressatene:

almindelige brev, kortbrev og brevkort som ikke er adressert til «poste restante» eller er forlangt avsatt eller innlagt i postboks;

almindelige korsbåndssendinger. Er disse så tunge at de vil medføre ulempe for ombæringen av de andre postsaker, ombæres de dog ikke; i dette tilfelle bringes meldeseddel;

meldesedler om rek. sendinger og verdibrev. I Oslo og Bergen bringes dog rekommanderte sendinger og verdibrev ut, og i landpostrutene medtas rekommanderte sendinger og verdibrev inntil en verdi av 500 kr.;

meldesedler eller følgebrev for pakker og postopkrav. I Oslo og Bergen utbringes dog innenrikske almindelige pakker og i Oslo også innenrikske verdipakker inntil en verdi av 1 000 kr. og postopkravspakker. For utbringingen må forutbetales en avgift hvis størrelse er anført i Pakkeposttakst. Dog bortfaller avgiften for blindeskriptpakker til Oslo og Bergen. Avgiften avgjøres ved frankeringsmidler for beløpet på følgebrevet. I landpostbudruter medtas såvidt mulig småpakker fra andre poststeder;

postanvisninger eller — hvor dette er mere hensiktsmessig — meldesedler om dem. I Bergen utbetales postanvisningsbeløp av verdipostbudene;

postinkassasjoner;

blad og tidsskrifter, jfr. kap. VI.

§ 48. Postsakene skal leveres på adressatens bopel, hvis ikke annet er uttrykkelig forlangt.

§ 49. Poststedenes styrere skal gi postbudene de instruksjer for leveringen som anses nødvendige for å sikre at postsakene kommer rette vedkommende i hende. Som almindelig veiledning herunder henvises til bilag N.

§ 50. Ved postkontor hvor almindelig brevombæring er innført, kan postsendinger som er bestemt til noget sted innen poststedets ombæringsdistrikt, forlanges avsatt til avhenting mot en avgift av kr. 3,50 pr. kvartal.

Ved postkontorer og poståpnerier kan med samtykke av Poststyret anbringes postbokser hvori postsaker nedlegges til avhenting. For sådanne bokser betales en avgift av kr. 5,00 og kr. 12,00 pr. stk. pr. år for henholdsvis små og store bokser. Minste leietid er $\frac{1}{2}$ år. Boksene skal såvidt mulig anbringes for postverkets egen regning og avgiftene i så fall tilfalle postverket. Eier og vedlikeholder vedkommende postmester eller poståpner boksene, tilfaller avgiftene ham, idet det dog for poståpnerens vedkommende tas hensyn til boksinntekten ved fastsettelsen av hans lønnsvilkår.

For leie av postboks er fastsatt følgende regler:

1. Enhver som ønsker å leie postboks, må utfylle søknad på blankett nr. 205 og på den opgi fullt navn og adresse. Er han ukjent av poststedets styrer må han ved innleveringen legitimere sig betryggende.

Dersom poststedets styrer finner det, kan søknaden forelegges politiet.

2. Ansøkeren får derefter i skrivelse fra poststedet beskjed om hvorvidt hans andragende er innvilget.

3. Overdragelse av postboks er strengt forbudt. Er det grunn til å tro at overdragelse har funnet sted sendes skriftlig henvendelse derom til leieren — ikke gjennom boksen, men direkte til hans bolig eller kontor. Finnes ikke leieren blir boksen stengt og politiet underrettet.

4. Avgiften betales forskuddsvis for $\frac{1}{2}$ år ad gangen.

5. Misbruk av postboksen innberettes til Poststyret og medfører øieblikkelig ophør av leieforholdet.

6. Ingen meddelelse fra poststedet til leieren blir å sende gjennom vedkommende postboks, men til den adresse han har opgitt til poststedet. Finnes ikke leieren efter den opgitte adresse, blir boksen stengt og politiet underrettet.

§ 51. Et utlevert brev må ikke tas tilbake som ubesørget eller uinnløst medmindre det tilbakeleveres straks og i uåpnet stand, eller det ved en feiltagelse eller navneforveksling er utlevert til en uriktig adressat. Denne bør i så fall med navns underskrift påføre brevets bakside en forklaring om forholdet.

§ 52. Utvekslingen av postsaker mellom de norske utvekslingskontorer og utlandet foregår overensstemmende med de gjeldende konvensjoner og overenskomster med tilhørende ekspedisjonsreglementer.

§ 53. Om dirigering av brevpost fra Norge til utlandet, se «Dirigeringsliste for post fra Norge til utlandet», som utgis av Poststyret.

§ 54. Om fremsending av postanvisninger til utlandet, se kap. VIII og Brevposttakst.

§ 55. Om dirigeringsveier, utvekslingskontorer m. v. for pakker til utlandet, se Pakkeposttakst.

§ 56. Om utveksling av lukket post mellom poststeder i et av Verdenspostforeningens land og dette lands flåteavdelinger eller krigsskib i fremmede havner, se Verdenspostkonvensjonen og dens ekspedisjonsreglement.

§ 57. Brev som med påtegning er forlangt sendt til utlandet med bestemte skib utenfor de almindelige hovedpostruter, skal pakkes til de poststeder som er utvekslingskontorer for post med vedkommende skib. Om de skibsruter som det kan sendes slike brev med, se «Dirigeringsliste for post fra Norge til utlandet».

Pakker med sådanne brev til utlandet skal av utvekslingskontorene merkes på samme måte som bestemt for den internasjonale postutveksling forøvrig. De skal, når det er anledning til det, ledsages av følgeseddel til underretning for adresse-

poststedet. Disse følgesedler sendes løse utenfor brevpakkene.

Dersom det ikke er fastsatt særskilt godtgjørelse for sådan postførsel på annen måte, betales for postførslen fra Norge for hver gang mot skibsførerens kvittering:

til Sverige og Danmark 15 øre pr. 50 gram eller del derav; til andre land 20 øre pr. 50 gram eller del derav for brev og brevkort og pr. 500 gram for korsbånd.

§ 58. Postsaker som på åpent hav legges i postkasse ombord på et skib eller leveres til postmenn ombord eller til skibsføreren, frankeres med de frimerker og efter de takster som gjelder i det land hvor skibet hører hjemme eller hvor det disponeres. Innleveres postsakene mens skibet ligger ved et av rutens endepunkter eller ved anløpsstedene underveis, er frankeringen bare gyldig, hvis den er skjedd med de frimerker og efter de takster som gjelder i det land i hvis farvann skibet er.

Kap. XV. Om ubesørgede og uinnløste postsaker.

§ 1. Postsaker som *ikke kan besørges* fordi adressen er mangelfull eller uriktig, men hvis avsender er angitt eller kjent, sendes snarest tilbake til avsenderstedet med påtegning «Utilstrekkelig adresse». På samme måte behandles postsaker som ikke kan besørges, fordi adressen passer på flere, selv om avsenderens navn ikke er angitt eller kjent.

Ubesørgelige pakker med innhold som lett blir utskjemt, skal ikke sendes tilbake til utgangsstedet, om innholdet kjennes og det må antas at det blir ødelagt når det returneres. Innholdet må i slike tilfelle enten selges til fordel for avsenderen eller tilintetgjøres. Melding sendes utgangsstedet. Følg brevet og i tilfelle det innkomne salgsbeløp legges ved.

Om sendinger fra utlandet se § 11.

§ 2. Andre postsaker (med undtagelse av urekommanderte korsbånd, blad og tidsskrifter) hvis adressater ikke finnes, føres hver uke op på en fortegnelse (bl. nr. 52). Fortegnelsen slås op på et sted ved postlokalet som er tilgjengelig og iøinefallende for publikum og i tilfelle i de dertil bestemte opslagsskaper. Postsakene påtegnes eller stemples «Be-kjentgjort».

§ 3. Ved poststedene i fiskeridistrikter skal i fisketiden adressatenes navn på de postsaker som har ligget ved poststedet mindre enn 2 uker, opleses høyt, dersom det ønskes. Oplesningen skal i tilfelle foregå hverdager mellom kl. 8,00 og 9,00, mellom kl. 12,00 og 13,00 og mellom kl. 16,00 og 17,00, søn- og helligdager mellom kl. 8,00 og 9,00 og mellom kl. 16,00 og 17,00. Utenfor disse klokkeslett kan sådan oplesning ikke kreves. Fortegnelse over ubesørgede postsaker opslås på disse poststeder i fisketiden først når postsakene har ligget i over 2 uker.

§ 4. Om pakker som avsenderen på forhånd har forbeholdt sig disposisjonsordre for, se kap. VII § 12.

§ 5. Hvis adressaten ikke melder sig innen 1 uke i distrikter med bymessig bebyggelse og ellers innen 2 uker efter opslag som nevnt i §§ 2 og 3, skal sendingen datostemples, på forsiden påtegnes «Retur» og på baksiden bemerkning om grunnen (f. eks. «Avreist», «Ikke avhentet» o. s. v.) og tilbakesendes.

2-ukers fristen kan av postmesteren forlenges til 4 uker hvis det antas å være behov for det.

Postsaker som har påtegning om til-

bakesending straks eller innen en bestemt tid, skal tilbakesendes overensstemmende med anmodningen.

§ 6. Postsendinger med påtegning «Poste restante» eller lignende, bekjentgjøres ikke ved opslag, og de tilbakesendes ikke før de har ligget 1 måned. For postopkrav med sådan påtegning gjelder dog de innløsningsfrister som er bestemt for disse, se kap. X.

Ved utlevering av almindelige postsaker som er påtegnet «Poste restante» eller lignende må utvises forsiktighet. Hvilke nærmere legitimasjoner som skal kreves må avgjøres efter omstendighetene i hvert enkelt tilfelle. Anses det nødvendig å gi nærmere regler, kan postmesteren fastsette disse.

§ 7. Postsaker (med undtagelse av blad og tidsskrifter som adressaten *nektet å innløse eller motta*, tilbakesendes snarest mulig uten opslag med fornødne påtegninger («Nektet innløsning», «Nektet mottagelse»). Det samme gjelder almindelige (ikke rekommanderte) korsbånd når adressaten ikke finnes.

Dersom verdibrev eller rekommandert sending til kjent adressat ikke er hentet ved postkontorer med lokal postombæring efter 2 uker og ellers efter 3 uker skal sendingen returneres til avsenderen med fornøden bemerkning på sendingens bakside. Herfra kan det gjøres undtagelse når det er adressepoststedet bekjent at det ikke er mulig for adressaten å la sendingen hente innen fristens utløp.

§ 8. Om ubesørgede innenrikske blad og tidsskrifter, se kap. VI.

Om postanvisninger, se kap. VIII.

Om sendinger med postopkrav, se kap. X.

§ 9. Utgangspoststedet utleverer returnert postsending til avsenderen ifall det sikkert kan ses av sendingens ytre hvem han er. Hefter porto på sendingen, må den bare utleveres, hvis portoen samtidig betales. Betaler avsenderen ikke portobeløpet, skal han gjøres oppmerksom på at han efter postlovens § 1 plikter å betale porto og avgifter, og at beløpene kan inndrives ved utpantning.

Dersom det ikke utenpå sendingen kan ses hvem avsenderen er, eller han vegrer sig for å motta eller innløse den, gis den påtegning herom på baksiden, datostemples og sendes derefter — i tilfelle med kart — til Kommissjonen for behandling av ubesørgede og uinnløste postsaker. Innsending fra poståpnerier og brevhusskjer gjennom det overordnede postkontor. Innsending fra postkontorene skjer i tilfelle minst 2 ganger månedlig.

§ 10. Postsaker som er sendt tilbake til utgangsstedet på grunn av unoiaktig eller feilaktig adresse og derefter er levert tilbake til avsenderen, betraktes som nye sendinger når de innleveres pånytt med fullstendigjort eller rettet adresse. Det må derfor betales ny porto for dem. Det samme gjelder lokale postsaker som er forsøkt besørget efter adressen og dessuten postsaker som er tilbakesendt fordi adressaten har nektet å motta dem, eller fordi de ikke er blitt hentet, og som kreves fremsendt pånytt efter samme adresse som før.

§ 11. For tilbakesending av postsaker fra utlandet gjelder bestemmelsene i ved-

kommende konvensjoner og overenskomster m. m. Ubesørgelige almindelige brevpostsendinger som skal tilbakesendes til *De Forente Stater* og *Storbritannia*, skal pakkes i særskilte bunter fra utvekslingskontorene. Ubesørgelige brevpostsendinger fra *Italia* tilbakesendes fra utvekslingskontorene i konvolutt eller omslag merket «Rebuts» til «La Direction des postes de Milan», Milano. Postkontorene skal gi sendingene de påtegninger som er påbudt om grunnen til at de sendes tilbake.

Verdiløse almindelige trykksaker som er ubesørgelige, skal bare tilbakesendes hvis avsenderen ved en påtegning utenpå har forlangt det. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte såkalte «sneballbrev» (chain-letters) som er nektet innløst av adressatene, fordi disse kjenner innholdet sendes ikke tilbake til *De Forente Stater*. Postsendinger som således ikke skal tilbakesendes, innsendes til Kommissjonen for behandling av ubesørgede og uinnløste postsaker.

Om ubesørgelighetsmeldinger for pakker, se kap. VII.

Postkontorene skal i tilfelle forsyne postsaker som ankommer fra underliggende poståpnerier for å tilbakesendes til utlandet, med de nødvendige påtegninger (stempler) på fransk om grunnen til tilbakesendingen.

§ 12. Postsaker som kommer tilbake til utgangsstedene fra utlandet, behandles på samme måte som returnerte innenlandske postsaker.

Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker som er tilbakesendt fra utlandet, behandles på samme måte som tilsvarende innenrikske, se § 9.

§ 13. I den utstrekning det er nødvendig for å komme til kunnskap om hvem som er avsender eller mottager av en ubesørgelig postsending, kan Poststyret la den åpne og undersøke, postlovens § 10. Det påligger vedkommende tjenestemenn taushetsplikt, se postlovens § 8. Postsaker som kommer inn til Kommissjonen for behandling av ubesørgede og uinnløste postsaker som ubesørgede eller uinnløste, behandles overensstemmende med instruks (bilag C).

§ 14. Postsaker som ikke kan besørges til adressaten eller leveres tilbake til avsenderen, kan tilintetgjøres eller selges til fordel for postverket etter å være bekjentgjort på den måte Poststyret bestemmer. Almindelige brevsendinger og pakker tilintetgjøres når 1 år er gått og rekkommanderte og verdisendinger når 3 år er gått etter at sendingene er kommet inn til Poststyret. Nettoutbyttet av salget kan etter bestemmelse av Poststyret betales til den som melder sig innen et år etter salget og godtgjør å ha billig krav på beløpet. Se postlovens § 11.

Kap. XVI. Om postsakers tilbakesending og omadressering.

§ 1. Sålenge en postsending er i postverkets verge har avsenderen rett til å råde over den. Se postlovens § 12.

§ 2. Krav om tilbakelevering eller annen forføining må fremsettes skriftlig (hertil kan benyttes bl. nr. 289). Skal kravet sendes pr. post eller telegraf til annet poststed, må dette bekostes av avsenderen (så vel postporto som telegramavgift), jfr. §§ 4 og 5.

§ 3. Når avsenderen har krevd postsaker tilbakelevert eller omadressert, skal dette skje:

ved innleveringspoststedet, dersom postsakene ikke alt er sendt eller straks må sendes,

ved ethvert poststed i ruten hvor vedkommende postsaker ompakkes,

ved adressepoststedet, dersom vedkommende postsaker ikke alt er utlevert.

§ 4. Den som skal kunne kreve tilbakelevering, tilbakesending eller omadressering, må, om nødvendig, legitimere sig som avsender; dette gjelder dog ikke endring bare av adressested, se § 10.

I almindelighet anses det som tilstrekkelig legitimasjon at avsenderen for postanvisninger, verdibrev, rekomman-

derte sendinger og pakker viser kvittering for innleveringen, og for postsaker forøvrig at han viser det stempel som de er firma- eller navnestemplet med eller det signet som de er forseglet med.

Det er en betingelse for at en sending kan leveres tilbake eller omadresseres, at den tydelig er betegnet ved ytre merker, således at den med sikkerhet kan skjernes fra andre sendinger.

§ 5. Hvis kravet skal sendes til annet poststed, skal det poststed hvor kravet fremsettes, foreta fornøden undersøkelse og påtegne kravet bevidnelse om at vedkommende har legitimert sig som avsender.

Når kravet om tilbakesending eller omadressering skal sendes pr. telegraf, gir det avsendende poststed bevidnelsen på den måte at det påtegner telegrammet ordene: «Legitimert som avsender». Denne påtegning datostemples, underskrives av vedkommende postmann og telegraferes med. Telegrammet legges i særskilt konvolutt som forsegles med poststedets signet og derefter leveres til telegramavsenderen som selv må besørge det til telegrafstasjonen.

§ 6. Vedkommende avsender kan

kreve ekstrapost sendt med hans krav om tilbakesending eller omadressering. Han må da deponere et tilstrekkelig beløp til å dekke det ekstraposten vil koste. Skal ekstraposten sendes fra et annet poststed, må enten dette få sig oversendt omkostningsbeløpet eller få bevidnelse fra vedkommende poststed om at beløpet er deponert.

§ 7. Gjelder kravet forandring av adressen, og det fremsendes pr. post, skal et fullstendig faksimile av sendingens omslag eller utenpåskrift følge med (jfr. dog § 10). Fremsendes det pr. telegraf, skal det bekreftes med første post. Det omhandlede faksimile sendes da med.

§ 8. Ved kravets mottagelse foretar poststedet undersøkelse etter den efterspurte sending og etterkommer kravet.

Gjelder det telegrafisk krav om forandring av adresse, skal poststedet dog bare holde sendingen tilbake til faksimilet er kommet. Derefter etterkommes i tilfelle kravet.

Kan et krav av en eller annen grunn ikke etterkommes, underrettes utgangspoststedet straks derom i brev som postsak, hvis ikke avsenderen har krevd og betalt for telegrafsvær. Utgangspoststedet underretter derefter avsenderen.

§ 9. Når en sending som er krevd tilbake skal sendes tilbake, legges den i konvolutt sammen med det mottatte krav. Konvolutten adresseres til utgangspoststedet. Her kontrolleres det at sendingen er den rette. Den utleveres derefter, om nødvendig mot legitimasjon.

§ 10. Anmodning fra adressat om eftersending av postsaker fra det opprinne-

lige til et nytt adressested kan i almindelighet etterkommes uten legitimasjon.

Også utleverte postsaker som finnes i en postkasse med forandret adressested, men uten å ha fått andre påtegninger (f. eks. forandring av adressatens navn) og uten å ha vært åpnet, skal eftersendes til det nye adressested.

Anmodning fra adressat om eftersending av rekommanderte sendinger, verdisinger og postanvisninger må skje skriftlig eller telegrafisk.

Omekspedisjon etter adressatens anmodning bør dog (bortsett fra tilfelle av ren feiladressering o. lign.) bare skje når en virkelig forandring av adressatens bopel eller opholdssted foreligger. Er det på det rene at sådan grunn til omadressering ikke er tilstede, blir sendingene å behandle som ubesørgelige postsaker.

Om eftersending av pakker, se kap. VII.

Om poststedenes fremgangsmåte når eftersending av postanvisninger er forlangt, se kap. VIII.

§ 11. Det må vises meget stor forsiktighet med omadressering av postsaker som ikke kan besørges etter sin adresse, når uttrykkelig forholdsordre fra avsender eller adressat ikke foreligger. Dette gjelder særlig postanvisninger, rekommanderte sendinger og verdisinger. En omadressering uten sådan forholdsordre må derfor bare skje når vedkommende poststed har visshet for at en omadressering vil bringe sendingen frem til sin rette adressat, f. eks. i tilfelle av åpenbar skrivefeil.

§ 12. Alle slags postsaker som er feilsendt, eller som skal eftersendes, omekspederes snarest ad den hurtigste vei til adressestedet, jfr. kap. XIV.

Ved omekspedisjon må alle postsaker, også blad og tidsskrifter, alltid dato-stemples.

§ 13. For tilbakesending, eftersending og fremsending til ny adresse skal ikke betales noget tillegg til portoen. For pakker, se dog kap. VII, og for lokalsendinger som eftersendes til annet poststed, se kap. III.

§ 14. Blir en postsending levert tilbake før den er sendt fra innleveringspoststedet, tilbakebetales portoen hvis det ikke allerede er satt frimerker på sendingen. Er frimerker satt på, leveres frimerker for tilsvarende beløp tilbake mot kvittering på omslaget eller blanketten som avsenderen må overlate til postverket.

Frimerkene på omslag eller blankett kasseres hvis det ikke er gjort før og innsendes til Frimerkeforvalteren efter bestemmelsene i kap. XVIII §§ 20 og 21.

Det opkreves ikke porto for ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger som leveres tilbake på innleveringsstedet efter avsenderens anmodning før de er pakket eller forsøkt utbragt.

§ 15. Tilbakefordring, omekspedisjon og adresseforandring av postsaker til og fra utlandet foregår i overensstemmelse med forskriftene i Verdenspostkonvensjonen og de internasjonale overenskomster med ekspedisjonsreglementer eller i tilfelle efter forskriftene i særoverenskomster som er sluttet med enkelte land.

Om de fremmede foreningsland som ikke deltar i sådan tilbakesending og om-

adressering, se Brevposttakst og Pakkeposttakst.

Postsaker som skal eftersendes til utlandet til adressater som har forandret oppholdssted, til skibsmannskaper, o. s. v., kan legges inn i særskilte konvolutter, bl. nr. 319 (Omekspedisjons- eller samlerkonvolutt), se artikkel 146 i ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen. Tollpliktige saker, saker som vil kunne forårsake at konvolutten går istykker, rekkommanderte sendinger og sendinger som skal leveres ut ved ilbud, må ikke legges inn i disse konvolutter.

§ 16. Anmodninger fra norske postkontorer om tilbakesending og omadressering skal ekspederes enten direkte til adressestedet eller — for de lands vedkommende som har forlangt slike anmodninger sendt gjennom centraladministrasjonen eller et spesielt oppgitt kontor (jfr. ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen, art. 148) — efter den adresse som finnes i Postreglementets bilag R. Til anmodninger som skal sendes i posten, brukes blankett nr. 193. Anmodninger som forlanges sendt telegrafisk skal redigeres på fransk overensstemmende med teksten på blankettens bakside. Fra poståpnerier sendes anmodningene til det overordnede postkontor, som sender dem videre slik som angitt ovenfor. Det må nøie påses at anmodningen inneholder de opplysninger som er nødvendige for å identifisere vedkommende postsending.

Lignende anmodninger fra utlandet angående sendinger til Norge vil bli adressert direkte til adressepoststedet. Telegrafiske anmodninger til poståpnerier

vil av telegrafverket bli sendt vedkommende poståpneris overordnede postkontor som skal treffe de videre forføininger. Postkontorets mulige utgifter til telefoning eller telegrafering i denne anledning føres til utgift i regnskapet under telegrafering.

Anmodninger om tilbakesending m. v. av postsaker fra De Forente Stater etterkommes bare når de kommer fra De Forente Staters poststyre.

For anmodning om tilbakesending eller omadressering av en utenriksk sending betaler avsenderen for hver anmodning pr. post: en avgift lik portoen for et

enkeltvektig rekommandert brev, og for hver telegrafisk anmodning: telegramavgiften; hertil kommer postavgiften når det gjelder andre krav enn tilbakesending av postsendinger og endring i adressen på almindelige og rekommanderte postsendinger. Postavgiften avgjøres med frimerker som settes på den skrivelse avsenderen fremsetter sin anmodning i.

Ved anmodninger pr. telegraf skal poststedene kreve sikkerhet for at avsenderen refunderer telegram- og telefonavgifter, når disse ikke kan avgjøres straks.

Om tilbakelevering av ubesørgede og uinnløste sendinger, se kap. XV.

Kap. XVII. Om inventar og forbrukssaker.

§ 1. Når ikke annet er bestemt, rekvirerer postkontorene hos Postintendanten de inventarsaker og forbrukssaker (blanletter, protokoller o. s. v.) som trenges til bruk ved poststedene og i postrutene og som leveres fra Poststyret. De øvrige poststeder og funksjonærer rekvirerer dem hos det postkontor de hører under.

§ 2. Ved ethvert poststed (undtagen brevhusene) skal finnes følgende inventarsaker:

datostempel,
stempelpute med sverte,
signet,
T-stempel,
balansevekt med skåler og loddkasse
med lodd eller bismervekt,
postkasse,
blikkskrin til frimerker o. l.;
ved poståpneriene dessuten:
postskilt.

Når det gjelder mindre poståpnerier, avgjør dog den overordnede postmester om der skal være postkasse ved poståpneriet. Postkasseskilt med åpning i veggen skal i tilfelle fortrinnsvis brukes.

Hvis det kreves, vil utgifter til monteringen bli godtgjort poståpneren av postverket.

Om brevhusenes inventar, se bilag D.

§ 3. I den utstrekning forholdene krever det vil poststedene dessuten på andragende få andre inventarsaker, såsom:

arkivkasse (bare postekspedisjonene),
55 × 32 × 25 cm. og 43 × 30
× 28 cm.,

arkivtavler,
jernpengeskap,
kartkroker,
pakkepostvekt,
postposser,
stålpengeskrin,
uthengsskap,
vesker.

§ 4. Om landpostbuds utrustning, se instruksen for landpostbud (bilag H).

Postførere kan etter omstendighetene på andragende få utlevert posthorn og våben.

Patroner til revolvere og fyrstikker skaffes så vidt mulig ved det overordnede poststed. Omkostningene herved føres til utgift i regnskapene henholdsvis under «Forbrukssaker» og «Kontorrekvisita».

§ 5. Postposser og vesker leveres i følgende størrelser:

a. postposer:

almindelige: 80 × 50 cm, 110 × 70 cm og 125 × 80 cm.

verdi: 50 × 30 cm, 80 × 50 cm og 110 × 70 cm.

gule rek. poser: 80 × 50 cm.

Bestilling av postposer som skal leveres før jul, må være kommet inn til Postintendanten senest innen midten av oktober;

b. vesker:

Nr.				
1	Låsferdig ryggveske (ransel)	55 × 46 × 17 cm.	For bipostruter	1—5 inneholder 1
2	—»—	50 × 42 × 16 »		låsferdig rum.
3	—»—	45 × 36 × 15 »		6—10 inneholder
4	— ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 20 »		1 låsferdig og 1
5	—»—	45 × 43 × 18 »		ikke låsferdig
6	— ryggveske (ransel)	55 × 46 × 26 »		rum.
7	—»—	50 × 42 × 24 »		11—13 leveres på
8	—»—	45 × 36 × 22 »		forlangende også
9	— ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 22 »		som skulderves-
10	—»—	45 × 43 × 20 »		ker (1 bærerem).
11	Ikke låsf. ryggveske (ransel)	55 × 46 × 26 »	For landpost- budruter	11—15 inneholder
12	—»—	50 × 42 × 24 »		3 ikke låsferdige
13	—»—	45 × 36 × 22 »		rum.
14	» — ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 20 »		16—18 inneholder
15	—»—	45 × 43 × 18 »		3 ikke låsferdige
16	» — ryggveske (ransel)	55 × 46 × 28 »		og 1 låsferdig
17	—»—	50 × 42 × 26 »		rum.
18	—»—	45 × 36 × 24 »		19—21 inneholder
19	Skulderveske	50 × 42 × 16 »	Til ombord- og ilandbringelse	1 rum.
20	—»—	40 × 34 × 14 »		22 og 23 innehol-
21	—»—	30 × 22 × 13 »		der 3 rum.
22	Budveske	45 × 30 × 22 »	For postombæ- ring ved post- kontorene	24 inneholder 1
23	—»—	35 × 27 × 20 »		rum.
24	Budmappe (skinn)	28 × 16 × 9 »		

Alle nummer leveres av vanntett seilduk. Skuldervesker leveres dog også av skinn om dette uttrykkelig kreves. Ved bestilling oppgis bare veskens nummer.

§ 6. De utleverte inventarsaker må behandles med omhu og forsiktighet. Når de ikke er brukelige lenger, sendes de inn til Postintendanten, dersom det skjønnes at de har nogen verdi.

Kan mindre reparasjoner utføres like så godt og billig på stedet, skal de besørges utført av vedkommende postkontor.

Postposer skal vaskes så ofte det tren- ges og der er tid til det. Omkostningene

herved føres til utgift i regnskapene under «Forskjellige utgifter».

Kan vask og reparasjon ikke fås utført på stedet, sendes sakene inn til Postintendanten.

Dersom sakene ved skjødesløshet kommer bort, ødelegges eller skades, vil erstatning bli krevd hos vedkommende. Denne tilbakeholdes i tilfelle i lønnen.

Postmestrene skal føre innseende med hvordan de postmenn og postførere som hører under dem, behandler de inventarsaker de har fått overlevert.

Postkasser og skilt skal være forsvarlig oppusset. I tilfelle kan ferdiglavet maling, pensler og sjabloner fås hos Postintendanten.

Vedkommende behandlingen av dato-stempler merkes:

Stemplet må holdes fritt for fuktighet.

Stemplet må absolutt holdes rent. Rensing skjer best med litt terpentin og en stiv børste. Når stilleskruen tas ut og hjulsettet under børstingen litt etter litt flyttes rundt, kan stemplet renses nokså godt *uten at delene tas fra hverandre*, især når det ikke er lenge mellom hver gang sådan børsting skjer. Er stemplet ikke rensert på lengere tid og således blitt fullt av inntørret sverte og smuss, må hjul og stempel helst tas fra hinannen og hver for sig legges i en skål med terpentin eller petroleum inntil alt smuss er oppløst; derpå børstes det. Til veiledning ved sammensetningen er hjulene nummerert med romertall på sidene fra I til V, således at I er det siste siffer i årstallet, og V er første siffer i datoen. Skruer som i tidens løp har festet sig, løsner noget når man smører dem inn med bomolje og så varmer dem litt op. Så vel sifferhjul som skruer må alltid settes noiaktig på sin opprinnelige plass. Når man dreier om hjulene for å skifte tallene, må bare brukes pinner av hårdt tre, ikke gjenstander av metall.

Man må bruke passende bløtt underlag når

man stempler. Gummi- eller filtplater til dette bruk kan fås utlevert fra Postintendanten. Et 4-dobbelt tykt trekkpapir eller et tilsvarende tykt lag av almindelig papir kan også brukes.

Stempelpuiene må alltid ha et overtrekk av klæde, så stemplet ikke kommer i direkte berøring med filten, hvorved det lett blir urent. Stempelsverten må omrøres godt før den fylles på stempelputen.

Når stemplet trenger reparasjon, sendes det inn til Postintendanten.

Regler for behandlingen av revolvere medfølger hver revolver.

Regler for justering av fjærvekter fås hos Postintendanten.

§ 7. Enhver styrer av poststed skal ved tiltredelsen forvise sig om at alt inventar som ifølge inventarfortegnelsen skal finnes ved poststedet, også virkelig er der og er i orden. Mulige mangler må meldes straks. For postekspedisjoners vedkommende henvises til meldingens post 6 (7). Gjøres ingen bemerkning ved overtagelsen, vil vedkommende bli gjort ansvarlig for mangler som senere måtte finnes.

Postmestrene må uttrykkelig pålegge nyansatte poståpnere, brevhusstyrere og andre å forvise sig om at alt inventar som ifølge inventarfortegnelsen tilhører vedkommende poståpneri o. s. v., er tilstede og i orden og straks å melde mulige mangler.

Fra poståpneriene skal ved hvert års utgang sendes fortegnelse (bl. nr. 11 e) til det overordnede postkontor over poståpneriets inventar. På fortegnelsen oppføres også inventar i ruter og brevhus efter det overordnede postkontors bestemmelse.

§ 8. Ved hvert års utgang skal

sendes en liste (bl. nr. 11 a) til Postintendanten over det inventar ved postkontoret og underpostkontorene som tilhører postverket. Med denne liste sendes fortegning (bl. nr. 11 f) over de saker som er ført til avgang i årets løp.

Fullstendige lister over inventar ved poståpnerier, ruter, brevhus o. l. sendes inn *hvert 5te år*, regnet fra januar måned 1934 (bl. nr. 11 b, c og d). På disse lister opføres beholdningen ved begynnelsen (1 januar) av den 5-års-periode listen skal omfatte. Gjenparten av disse lister føres derpå å jour ved postkontorene til de næste gang skal sendes inn.

Listene skal sendes inn senest innen utgangen av januar måned.

§ 9. De blanketter, konvolutter, merkelapper, protokoller o. l. som trenges til bruk ved poststedene, fås for postverkets regning hos Postintendanten.

Kontorrekvisita leveres for postverkets regning alene til postkontorene, feltpostkontorene og postekspedisjonene.

§ 10. Ved bestilling av de i forrige paragraf nevnte saker som fås for postverkets regning, skal

- a. vedkommende blanketter og konvolutter alltid betegnes ved sitt nummer (verdikonvolutter ved littera);
- b. bestillingen sendes inn samlet for de forskjellige blanketter m. v. en gang fjerdingårlig, og der da bestilles bestemte kvanta av blanketter m. v. tilstrekkelig for minst 3 måneder; (til bestillingene brukes mest mulig bl. nr. 316 a eller 316 b);

c. ved bestilling av protokollene og de antall blad (ikke sider) de skal inneholde;

d. ved bestilling av timesedler, meldinger og andre spesialblanketter alltid medsendes manuskript;

e. rekvisisjon som regel være underskrevet av postmesteren. Har postmesteren bemyndiget en annen funksjonær til å rekvirere, må dette finne uttrykk i underskrift ved tilføielsen «E. b.» eller lignende.

§ 11. Det må vises størst mulig økonomi med forbrukssakene. Særlig merkes at blanketter ikke må brukes til annet enn det de er bestemt til, altså ikke til omslag o. lign.

§ 12. De inventarsaker, forbrukssaker, sirkulærer o. lign. som er oversendt til postekspedisjonene, blir beroende ved postekspedisjonen og medtas ikke av vedkommende postmenn, om de overflyttes til en annen postekspedisjon.

§ 13. De postfunksjonærer som selv bærer sine kontorutgifter, kan til bruk ved poststedet få kjøpt hos Postintendanten:

lakk,

hyssing,

verdikonvolutter 12,5 × 17,6 cm.,

do. 16,2 × 22,9 cm.,

etter den prisoppgave som sendes ut fra Postintendanten.

Betalingen må sendes inn pr. postanvisning eller i kontanter (ikke frimerker) sammen med bestillingen. Denne sendes som postsak. Sakene fremsendes uten utgift for vedkommende. Reklama-

sjoner må i tilfelle skje innen en rimelig tid. Til disse ordres ekspedisjon i Oslo medgår i almindelighet ca. en uke.

§ 14. Blanketter til postanvisninger, følgebrev og tollangivelser for pakker leveres ut til publikum mot en betaling av 2 øre stykket (dobbelte blanketter 3 øre stykket). Til dobbelte blanketter regnes: Nr. 301— Følgebrev for innenrikske opkravspakker —, nr. 351— Innenriksk inkassasjonspostanvisning — og nr. 357— Følgebrev for brevpostopkrav. Andre blanketter som publikum skal fylle ut, leveres gratis, dog ikke flere om gangen enn rimelig til vedkommendes eget bruk.

Håndbøker o. lign. som er utgitt av Poststyret, fås kjøpt hos Postintendanten

for den pris som gjelder til enhver tid. Hertil kommer frakt.

§ 15. Ved transport i postkupé av arkiv eller lignende som hører postverket til, skal postkontorets eller postekspedisjonens styrer — om det kreves — gi stasjonsmesteren ved avgangsstasjonen en skriftlig bevidnelse om at sakene tilhører postverket.

§ 16. Postintendanten selger private brevkasser av blikk for den pris de koster postverket. De er bl. a. bestemt til å henges op i landpostbudruter og villastrøk.

Når kassene bestilles gjennom vedkommende poststeds styrer, blir de sendt poststedene fraktfritt.

Kap. XVIII. Forskjellige bestemmelser.

§ 1. Postverkets tjenestemenn må ikke gi uvedkommende underretning om andres benyttelse av posten eller leilighet til selv å skaffe sig sådan underretning. Hvad der gjennom postsendinger måtte komme til deres kunnskap, er de pliktige til å fortie for uvedkommende, se postlovens § 8, 1ste ledd.

Hvad posttjenestemenn får rede på om telegraf- og telefonkorrespondansen når de inspiserer og kassekontrollerer poststeder som telegraf- eller telefonstasjon er knyttet til, er tjenestehemmelighet.

Utenforstående må ikke gis nogen befatning med saker som postverket har fått til besørgelse.

§ 2. Poststedenes protokoller må ikke utleveres til private. Poststedenes styre kan derimot i almindelighet gi opplysninger om postsendinger, når disse tydelig betegnes og vedkommer rekvirenten. Ellers må sådanne opplysninger bare gis, når rette vedkommende har gitt sitt samtykke, eller når Poststyret i tvistemål og straffesaker har gitt tillatelse til at opplysningene kan gis retten eller påtalemyndigheten, se postlovens § 8, 2net ledd, tvistemålslovens § 204, 2, og straffeprosesslovens § 180, 2.

§ 3. Etter pålegg av en politiembedsmann er poststedene pliktige til å gi poli-

tiets tjenestemenn og militære autoriteter anledning til å undersøke post til og fra de personer som mistenkes for forbrytelse mot lov om forsvarshemmeligheter av 18. august 1914 eller mot den almindelige borgerlige straffelovs kap. 8 eller 9. (Forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet eller mot Norges statsforfatning og statsoverhode.)

Med militære autoriteter forstås her: Forsvarsdepartementet, kommanderende general (admiral), generalstabs- (admiralstabs-)chef, distriktskommandochefer (sjømilitære distriktskommandochefer), kommandanter, eskadre-, avdelings- og skibschef for større fartøier eller de officerer som disse har bemyndiget.

Dersom det efter undersøkelsen anses nødvendig å beslaglegge korrespondansen, må bestemmelsene i lov om rettergangsmåten i straffesaker følges. (Se § 4 nedenfor.)

Vedkommende tjenestemenn eller autoriteter kan også la korrespondanse som ikke beslaglegges, avskrive eller fotografere.

De tjenestemenn eller de autoriteter som utfører eller medvirker ved kontrollen, plikter å tie med hvad de da har fått vite.

(Kgl. resolusjon av 27 august 1915 i henhold til lov av 24 juni 1915 om kontroll med post- og telegraafforsendelser).

Ved poststedene skal føres en liste over de postsaker som blir undersøkt på denne måte, med opplysning om hvad der er gjort i hvert enkelt tilfelle, slik at Poststyret kan få de nødvendige opplysninger om det senere skulde bli efterspørsel eller lignende.

§ 4. Om beslagleggelse av brev m. v. inneholder lov om rettergangsmåten i straffesaker følgende bestemmelser:

«§ 217. Retten kan ved Beslutning som i § 215 nævnt,¹⁾ lade Breve og andre Postforsendelser samt Telegrammer beslaglægge paa vedkommende Post- og Telegrafstation, saafremt de er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra nogen, som med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, og Omstændighederne gjør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagen er brevveksling mellem den sigtede og hans Forsvarer.

I paastrængende Tilfælde kan Paatalemyndigheden²⁾ paalægge den, der forestaar Post- eller Telegrafstation, at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgjørelse erhverves. Paalæggets Gyldighed er begrænset til 7 Dage.

§ 218. Brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer kan ikke, medmindre vedkommende gir samtykke dertil, åpnes eller gjennomsees av andre enn dommeren i et rettsvidnes og, så vidt mulig, i siktedes og andre vedkommandes overvær.

Kan gjennemsynet som følge herav ikke finne sted straks ved beslagleggelsen,

¹⁾ Rettens beslutning efter § 215 skal angi beslagleggelsens grunn, øiemed og gjenstand.

²⁾ Riksadvokaten, statsadvokatene og politiets embedsmenn, samt hvor det ikke er anledning til å innhente den overordnedes bestemmelse, også lensmenn.

blir papirene å henlegge i et omslag, der forsegles av den, som forestår forretningen, og, om det begjæres, tillike av ihendehaveren eller nogen på hans vegne.

Dommeren må ikke befatte sig med papirene videre, enn undersøkelsens øiemed krever. Så vel han som rettsvidnet plikter å bevare taushet om, hvad de måtte erfare av innholdet.

§ 219. Retten drager Omsorg for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Aabning ikke findes nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Undersøgelsen, eller den Del af Indholdet, som maatte være Sagen uvedkommende, eller Afskrift af samme befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om, hvad der holdes tilbage, meddeles Vedkommende, saafremt det kan skje uden Skade for Undersøgelsen.»

Ved beslagleggelsen skal utskrift av rettens beslutning kreves fremlagt. Postfunksjonæren må påse at ikke andre postsaker blir utlevert enn de som uttrykkelig omfattes av beslutningen.

Pålegg fra påtalemyndigheten om at postsenderinger skal holdes tilbake skal forlanges bekreftet skriftlig hvis det har vært gitt muntlig. Forøvrig gjelder det som er anført i foregående ledd. Er lovens 7-dagers frist forløpet uten at rettens beslutning foreligger, skal den post som er holdt tilbake straks ekspederes videre eller leveres ut på vanlig måte.

§ 5. Dersom det ved en utleggs-, avsetnings- eller utpantningsforretning blir gitt utlegg i en postsending som er i postverkets verge, skal sendingen utleveres til forretningens bestyrer, medmindre den blir overgitt i poststedets varetakt.

Så vel avsenderen som adressaten skal såvidt mulig straks underrettes.

§ 6. Hvis det av retten blir truffet beslutning om civil arrest, forbud eller andre midlertidige forføyninger, får bestemmelsene i § 4, næst siste ledd og § 5, 2net ledd, tilsvarende anvendelse.

Blir det nedlagt forbud mot at en postsending utleveres eller tilbakeleveres (jfr. postlovens § 12), skal sendingen bero på poststedet inntil forbudet er ophevet.

§ 7. Når poststedene anmelder til påtalemyndigheten saker som kan medføre tap eller ansvar for postverket, må de alltid samtidig fremsette begjæring om at postverkets erstatningskrav mot anmeldte eller den skyldige gjøres gjeldende av påtalemyndigheten eller i tilfelle av retten og om at erstatningskravet sikres ved heftelse i siktedes gods, overensstemmende med straffeprosesslovens §§ 459 flg. Begjæringen må videre gå ut på at erstatningskravet forfølges i forbindelse med straffesaken overensstemmende med samme lovs §§ 438 flg. Det må i så fall sørges for at kravets størrelse tydelig angis og såvidt mulig legitimeres.

§ 8. Poststedene skal, når det viser sig at et annet poststed har gjort en feil, sende tilbakemelding derom (bl. nr. 80) til styreeren av det annet poststed. Gjentar feilen sig, eller er den av en sådan art at den tyder på en særlig grad av uorden eller lignende, skal innberetning sendes til Poststyret. Å undlate dette vil kunne medføre ansvar for postfunksjonærene.

§ 9. Postfunksjonærene skal opbevare verdipost og lign. like så omhyggelig som en forsiktig mann pleier å opbevare penger og viktige verdipapirer som tilhører ham selv (jfr. kap. XI).

Som almindelig regel bør også frimerker m. v. såvidt mulig opbevares like så betryggende som andre verdier.

Poststedenes datostempler og signeter skal såvidt mulig holdes nedlåst når de ikke er i bruk. De bør opbevares sammen med verdiposten hvor forholdene tillater det.

§ 10. Når det kvitteres for verdipost og lign., skal antallet av de mottatte sendinger alltid skrives med bokstaver i kvitteringen (jfr. kap. XIV).

§ 11. Ved inngangen til de faste poststeders lokaler skal alltid være opslått bekjentgjørelse om når posten går og kommer fra og til stedet. I bekjentgjørelsen skal også stå når innleveringstiden slutter til de forskjellige poster som skal gå, og når poster som kommer omtrent vil bli utlevert. Poststeder med fast kontortid skal dessuten ha opslag om kontortiden (jfr. kap. II).

De plakater, kunngjørelser m. v. som mottas fra Poststyret til opslag, skal settes på et sted i postlokalet hvor publikum lett blir opmerksom på dem og lett kan gjøre sig kjent med dem. Av opslagsplakater som er utgitt både på bokmål og nynorsk, skal den utgave brukes som vedkommende kommunestyre har bestemt.

Postkassene utenfor postlokalene bør helst være like ved inngangen.

Postskiltet skal settes slik at det hjelper folk med å finne frem til poststedet.

Efterglemte ting i poststedenes lokaler skal i almindelighet meldes og sendes til politiet som hittegods, når eierne ikke finnes.

§ 11 b. Postmesteren bestemmer efter innhentet approbasjon av Poststyret telefonabonnement for postverkets regning for postkontoret med underkontorer av 1ste klasse og for postmesterens bolig.

Når boligtelefon for postverkets regning er tilstått, kan anleggsbidrag, den almindelige grunnavgift og flytningsavgift efter bopelforandring belastes postverket. Opkreves ved siden av grunnavgiften også samtaleavgift, kan inntil 1 000 samtaler pr. år belastes postverket.

Andre utgifter vedkommende boligtelefoner, såsom utgifter til flytning uten bopelforandring, ekstraklokke, biapparater, linjevendere m. m. kan ikke belastes postverket uten samtykke av Poststyret.

§ 12. *Bruk av postflagg.*

a) På bygninger.

De offisielle flaggdager er:

1. nyttårsdag, 12. februar (Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs fødselsdag), 28. mars (H. K. H. Kronprinsessens fødselsdag), 1. påskedag, 1. mai, 17. mai, 1. pinsedag, 7. juni, 9. juni (Prinsesse Ragnhild Alexandras fødselsdag), 2. juli (H. K. H. Kronprinsens fødselsdag), 29. juli (Olsokdagen), 3. august (H. M. Kongens fødselsdag), 26. november (H. M. Dronningens fødselsdag) og 1. juledag.

På disse dager skal postflagg med splitt og tunge heises på alle bygninger som postverket eier og som vesentlig benyttes av statsinstitusjoner.

Postflagg med splitt og tunge skal også heises disse dager på bygninger hvor postverket leier, hvis postkontoret har fått utlevert splittflagg fra Poststyret.

Postflagg med splitt og tunge kan dessuten heises:

1. Ved andre høitidelige og festlige anledninger innen nasjonen eller kongehuset.
2. Ved offisielle besøk av medlemmer av kongehuset, utenlandske statsoverhoder og fyrstelige personer.
3. Når det av hensyn til den virksomhet som postverket utøver må ansees særlig viktig eller ønskelig.

Flagg med splitt og tunge må ikke heises ved høitideligheter av helt privat karakter.

Flagget heises på stang på taket eller fra siden av bygningen eller på frittstående stang.

Flagget heises kl. 8,00, hvis solen står op før denne tid. Hvis solen står op etter kl. 8,00 eller i det hele tatt ikke kommer over horisonten, heises flagget kl. 9,00.

Flagget fires ved solnedgang, dog ikke tidligere enn kl. 13,00 eller senere enn kl. 21,00.

Tvilsomme spørsmål om flagging på bygninger som postverket eier eller leier i, forelegges Poststyret som i tilfelle foranlediger spørsmålet forelagt for Utenriksdepartementet.

b) *Postførende fartøier* kan bruke postflagg bare når skibet er norsk og redieriet har kontrakt med staten om postførsel, og kun i de ruter kontrakten om postførselen gjelder. Skib som bare fører skibsbrev eller kun har postkasse ombord, må bare bruke postflagg efter Poststyrets spesielle tillatelse.

Flagget heises på flaggspill akter eller under gaflen.

Flagging på fartøier retter sig forøvrig etter de almindelige regler for flagging til sjøs.

§ 13. Fra steder med telegrafstasjon skal vedkommende postfunksjonær telegraferer om enhver større uregelmessighet i postgangen til de poststeder hvor underretningen er av interesse. Det skal såvidt mulig telegraferes efter en plan som på forhånd er satt op av vedkommende overordnede postmester. Denne plan må ordnes på den billigst mulige måte for postverket. Det må bl. a. undersøkes om den billigste ordning opnås ved å telegraferer bare til enkelte centrale poststeder, som derefter telefonerer underretningen videre til de andre steder.

Forøvrig skal det telegraferes i de spesielle tilfelle som er påbudt av Poststyret. Herom inntas meddelelse i Poststyrets sirkulærer. Dersom postskib eller post passerer til sådan tid av døgnet at telegrafmeldingen ikke vil nå et eller flere av de angitte steder før skibet eller posten kommer, telegraferes dog ikke til disse steder.

Telegrammene skal adresseres til postmestrene, postekspeditørene eller poståpnerne, dersom ikke annet er uttrykkelig bestemt.

Telegrammene skrives på telegrafverkets bl. nr. 1 alm. Til gjenpart og kvittering for betalt telegramavgift brukes postverkets bl. nr. 51. Gjenparten skrives av avsenderen og brukes sammen med kvitteringen som regnskapsbilag. Begge de nevnte blanketter fås hos Postintendanten.

Telegrammer fra de reisende post-

menn skal leveres til det poststed som telegrammet skal sendes fra.

Mottatte telegrammer om postgangen og lign. skal bekjentgjøres ved opslag utenfor postlokalet.

Poststeder nordenfor Trondheim som har fått telegram om et postskibs avgangs- eller ankomsttid, skal levere avskrift til andre postskib som passerer stedet, dersom disse i de næste 24 timer vil anløpe steder uten telegrafstasjon, og telegrammene der kan være av interesse. Telegrammenes innhold skal derefter i tilfelle besørger meddelt vedkommende poststeder.

Postmenn som fra postekspedisjoner mottar til besørgelse pr. telegraf meddelelser om skibenes avgangs- eller ankomsttider, forsinkelser m. v., skal straks levere disse til vedkommende telegrafstasjon. Dersom postekspeditøren ikke har kunnet angi avgangstiden korrekt, skal den først tilføies.

Er det anledning til å bruke telefon istedenfor telegraf, skal det telefoneres, dersom dette er billigere.

§ 14. Bekjentgjørelser i bladene må avfattes med streng økonomi for øie. De bør innskrenkes til en kort henvisning til opslag ved postlokalet, når dette anses hensiktsmessig.

Bekjentgjørelsene bør rykkes inn 1 å 2 ganger i hvert blad som utkommer på stedet (dog ikke i illustrerte blad o. lign.). Benyttes flere blad bør bekjentgjørelsen skje i blad av forskjellig politisk farve.

Det er forutsatt at poststedene hjelper de blad som måtte ønske det, ved å utar-

beide de erindringslister som i almindelighet inntas i bladene.

§ 15. Postkontorene skal ha til salg alle verdier av frimerker, frimerkehefter, brevkort, kortbrev og svarbevis, poståpneriene frimerker av verdi til og med 50 øre og innenrikske brevkort, enkelte og med betalt svar. Poståpnerier i mer beferdede turistruter skal dessuten ha utenrikske brevkort og svarbevis.

Om poståpnere også ellers skal få i mellomregning svarbevis, kortbrev og frimerker og brevkort av høiere verdi enn nevnt, avgjøres for hvert tilfelle av det overordnede postkontor.

Postekspedisjoner skal ha til salg frimerker av verdi til og med portoen for et enkeltvektig brev til utlandet samt brevkort til inn- og utlandet.

Brevhus skal være således forsynt med frimerker av de lavere verdier til og med 20 øre og innenrikske brevkort at publikum kan få kjøpt disse i smått.

Den overordnede postmester kan bestemme at frimerker m. v. inntil et visst beløp føres brevhusbestyrere i regning. Jfr. bilag D.

Landpostbud skal ha til salg 10, 15 og 20 øres frimerker og innenrikske brevkort.

Når det ved kjøp av frimerker for minst kr. 5,00 ønskes kvittering for beløpet gis denne uten avgift på blankett nr. 115. Blanketten fås hos Postintendanten.

§ 16. Postkontorene rekvirerer de nødvendige frimerker m. v. direkte hos Frimerkeforvalteren. Rekvisisjonene skrives ut i to eksemplarer, for frimerker m. v. på bl. nr. 268 og for tjenestemerker

m. v. på bl. nr. 269. Gjenparten beholdes av postkontoret.

Postkontorene rekvirerer frimerker og tjenestemerker i hele hundrer, brevkort, kortbrev, frimerkehefter o. l. ikke under hel minstepakning. Ved rekvisisjon påses at den nye forsyning sammen med den gjenværende beholdning av de enkelte sorter merker m. v. ikke vesentlig overstiger det påregnelige forbruk i kvartalet.

Poståpnere og postmenn ved postekspedisjoner rekvirerer frimerker m. v. ved det overordnede postkontor; til rekvisisjonen brukes bl. nr. 118. Om brevhusstyreres frimerkekjøp, se bilag D.

Om de underordnede poststeders rekvisisjon av frimerker m. v. gir vedkommende postmester de fornødne nærmere bestemmelser, siktende til å begrense arbeidet med levering og regnskapshold og risikoen ved oppbevaring.

Rekvisisjon av nytt parti frimerker m. v. må skje i så god tid at det kan motas før nogen sort av det eldre parti er utsolgt.

§ 17. Når sendinger med frimerker og lign. mottas fra Frimerkeforvalteren eller det overordnede poststed, skal de straks åpnes og ettertelles i vidnes overvær. Ved de større postkontorer kan dog åpningen og eftertellingen foregå etter hvert, når det påses at det skjer innen utløpet av det kvartal som sendingen gjelder. Ellers vil det ikke med nytte kunne hevdes at innholdet av sendingen var uriktig. Ved reklamasjoner må det med vidnets underskrift spesielt opplyses om sendingen ved åpningen var hel og uskadd.

Frimerkesendinger og frimerkepak-

ninger må åpnes uten å skade seglene. Er innholdet ikke i orden må det tas vare på materialet: merkelapp, pose, konvolutt, hyssing m. v.

§ 18. Frimerkeforhandlere antas av postmesteren. De må underskrive en erklæring (bl. nr. 303) om at de vedtar den til enhver tid gjeldende instruks for frimerkeforhandlere. (Se bilag J.).

Frimerkeforhandleren får av postkontoret utlevert en kontrabok (bl. nr. 99). I denne innfører han med blekk antallet og den samlede verdi av de frimerker, brevkort og kortbrev som han kjøper hver gang. Dersom postmesteren bestemmer det, fører poststedet den samlede verdi inn i protokoll (bl. nr. 279).

Frimerkeforhandleren får rabatt beregnet av verdien av de kjøpte frimerker, brevkort og kortbrev etter følgende regler:

2 % rabatt av kjøp inntil 1 000 kr. pr. måned.

1 % rabatt av kjøp over 1 000 inntil 2 000 kr. pr. måned.

½ % rabatt av kjøp over 2 000 inntil 5 000 kr. pr. måned.

For kjøp over 5 000 kr. pr. måned ingen rabatt.

Kvittering for rabatten gis på vedkommende side i kontraboken. Siden rives ut og beholdes av poststedet.

Rabatt utbetales ikke nogen gang før verdien av de kjøpte frimerker m. v. til sammenlagt er minst 100 kr.

Ved kvartalets utgang føres summen av rabatten til utgift i regnskapet under «Forskjellige utgifter». Frimerkeforhandlerens kvitteringer vedlegges som bilag. Se Regnskapsreglementet.

Frimerkeforhandlerne må ikke gi publikum rabatt.

§ 19. Ved henvendelse til Frimerkeforvalteren, et postkontor eller poståpneri kan korresponderende få konvolutter og likeledes omslag til korsbånd påtrykt frimerkestempler mot å betale trykningsomkostningene og frimerkeverdien. Konvolutter eller omslag må av hensyn til frimerkefarven være hvite og leveres samtidig med bestillingen. Rekvisisjonen med konvoluttene eller omslagene sender postmesteren videre til Frimerkeforvalteren som postsak. Fra poståpneri sendes i tilfelle bestillingen gjennom det overordnede postkontor. Frimerkeforvalteren tilbake-sender konvoluttene med påtrykt stempel og utgiftsberegning til postmesteren som påser at konvoluttene blir ekspedert videre og omkostningene innbetalt.

Personer som har rett til å rekvirere tjenestemerker kan på tilsvarende måte få konvolutter m. v. påtrykt tjenestemerkestempler. Portobeløpet betales til vedkommende poststed ved tjenestemerkekvittering på bl. nr. 140. Trykningsomkostningene betales kontant.

Portobeløpene føres i postkontorets frimerkeregnskap (bl. nr. 69 a) under debetpost 6. Betalingen for trykningen (både for frimerkepåtrykk og tjenestemerkepåtrykk) sendes til 3. postadministrasjonskontor.

De påtrykte tjenestemerker som således er utlevert skal tas med i årsoppgaven. Jfr. Regnskapsreglementet.

§ 20. Frimerker m. v. som engang er solgt, kjøpes ikke tilbake. Derimot har publikum adgang til å få *frimerker*, svar-

bevis, brevkort og kortbrev byttet ved poststedene, når det er utvilsomt at de ikke tidligere er benyttet. Frimerker m. v. til samlet verdi over 100 kr. kan dog bare byttes med Poststyrets samtykke. For bytning betales en avgift av 1 øre pr. stykke (enkelt frimerke, svarbevis, brevkort eller kortbrev).

Omslag, konvolutter, brevkort, følgebrev og postanvisninger med ubrukelige *frankeringsavtrykk* kan med samme begrensning innveksles mot frimerker innen 3 dager, når de er fulgt av en skriftlig begjæring herom (jfr. kap. III § 6, pkt. 25). Det betales en avgift av 1 øre pr. omslag (konvolutt, brevkort, følgebrev, postanvisning), uansett hvor mange avtrykk der er påsatt samme.

Frimerkeforhandlere kan uten avgift få byttet ved poststedet frimerker som de selv har kjøpt der og ennå ikke avhendet.

Poståpneriene sender de innvekslede frimerker etc. til det overordnede postkontor til ombytning.

Postkontorene sender én gang i kvartalet — senest innen den 15de i kvartalets siste måned — alle de innbyttede frimerker, svarbevis, brevkort og kortbrev til Frimerkeforvalteren. Nettoverdien opføres i frimerkeregnskapet under kreditpost 7 for vedkommende kvartal, — jfr. Regnskapsreglementet.

Innbyttede *frankeringsavtrykk* bilagt med begjæringen om innbytning sendes Regnskapskontoret sammen med kvartalsregnskapene. Avtrykkene ordnes etter maskinens nummer. — Nettoverdien opføres i frimerkeregnskapet under kreditpost 5: Innbyttede *frankeringsavtrykk*.

Frimerker m. v. som er tilsmusset

eller revet istykker ved et poststed, innsendes til Frimerkeforvalteren på samme måte som foran nevnt; dog kan frimerker hvorav deler mangler, ikke godtgjøres.

Om makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort se kap. XIII § 11.

§ 21. Frimerker som en postfunksjonær ved en feiltagelse har satt på en sending og tatt av igjen, må ikke senere brukes til å frankere andre sendinger enten frimerkene er stemplet eller ikke, men må innsendes som i § 20 bestemt.

Slike frimerker må, straks feilen opdages, forelegges postmesteren eller den han bemyndiger, til kontroll og eventuell attestasjon om godkjennelse. Herunder bør i størst mulig utstrekning de sendinger, merkene tilhører, følge med. Avrevne merker opklebes straks på papir som i tilfelle påføres attest som nevnt med tilføielse av den samlede verdi.

§ 22. Frimerker mottas ikke ved poststedene istedenfor penger når bladkontingent, postanvisninger og lign. innbetales, jfr. Regnskapsreglementet.

Styrer av poststed kan ikke sende inn bladkontingent i frimerker istedenfor i kontanter eller bruke frimerker som betalingsmiddel i forbindelse med sine private forretninger eller til sine kreditorer. Heller ikke må et poststed selge frimerker i et annet poststeds distrikt eller i det hele tatt virke for å øke sitt frimerkesalg på et annet poststeds bekostning.

§ 23. Anmodning fra publikum om å få stemplet frimerker som ikke står på postsendinger etterkommes. Den løpende dags stempel må alltid benyttes. Stempelingen må ikke sinke ekspedisjonen av almindelige postforretninger.

§ 24. Utgått.

§ 25. Ved poststedene opbevares:

1. Gjenparter av innenrikske telegram-anvisninger i 1 år, innenrikske pakkefølgebrev i 1 år, utenrikske pakkefølgebrev og meldesedler om pakker og tollpliktige sendinger samt tollpostanvisningenes kuponger i 2 år.

Poståpnerne innsender sine gjenparter og følgebrev til det overordnede postkontor, når opbevaringsfristen er utløpet, årlig innen januar måneds utgang, såfremt vedkommende postmester ikke har fastsatt en kortere frist for innsendelsen.

Postkontorene innsender gjenparter og følgebrev m. v., når opbevaringsfristen er utløpet, årlig innen februar måneds utgang samlet for postkontoret med distrikt, til Postintendanten i plomberte sekker, påført såvidt mulig sekkens vekt (brutto). Sammen med følgebrevene m. v. skal enn videre innsendes meldesedler for pakker og tollpliktige sendinger, dog bare såfremt det på disse meldesedler er satt frimerker.

2. Arkivsaker vedkommende inspeksjonsinnberetninger (jfr. kap. II) og poståpnerienes protokoller for bokførte sendinger i 5 år (jfr. kap. XI § 40).

Fordelingslister for dagsaviser i 1 år.

3. Andre arkivsaker med undtagelse av journaler, kopibøker, innkomne skrivelser og lignende i 3 år.

Efter utløpet av disse frister kan de nevnte arkivsaker tilintetgjøres. Journaler, kopibøker, innkomne skrivelser og lignende tilintetgjøres ikke (jfr. kap. XI).

Tilintetgjørelse av arkivsaker ved poståpneriene foregår ved disse eller det overordnede postkontor efter postmesterens bestemmelse.

Når nye utgaver av reglementer, avisfortegnelser, portotakster og lignende er mottatt, skal poståpnerne holde de eldre utgaver adskilt fra de nye. Ved inspeksjon skal den inspiserende påse dette overholdt.

Dokumenter som skal opbevares i poststedets arkiv, blir å innlegge kronologisk efter journalen i mapper eller omslag med tydelig utenpåskrift.

Ved poståpnerier og brevhus blir dokumenter som tilhører arkivet, å opbevare ordnet efter tidsfølgen i særskilte pakker for hvert år.

§ 26. Skal en sak kunne bli behandlet i forbindelse med postverkets budgетt-forslag for følgende termin, må den være kommet inn til Poststyret med alle nødvendige opplysninger senest innen utgangen av juli måned hvert år.

§ 27. Postverket har enerett til regelmessig og mot vederlag å motta til utlevering eller befordre innen riket og til å befordre mellom Norge og utlandet:

1. lukkede brev,
2. kort med skriftlige eller med skrift utfylte trykte meddelelser.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gjøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige forhold gjør det påkrevet, se postlovens § 3.

§ 28. Det er forbudt uten postverkets mellemkomst å la befordre de i foregående paragraf nevnte postsaker med samferdselsmiddel som går i regel-

messig fart innen riket eller mellom Norge og utlandet, medmindre de er utstyrt med postverkets frankeringsmerker overensstemmende med dettes almindelige takster. Merkene skal på betryggende måte kasseres av den som mottar sendingen til befordring; avtrykk av frankeringsmaskiner kasseres dog ikke.

Forbudet gjelder dog ikke sendinger i tjenstlige anliggender mellom vedkommende samferdselsmiddels styre og dets tjenestemenn eller mellom tjenestemennene innbyrdes.

Kongen eller den han bemyndiger kan forby dannelsen eller opprettholdelse av sammenslutninger til privat besørgelse av deltagernes eller andres sendinger av den foran nevnte art.

Kongen eller den han bemyndiger, kan utferdige forbud mot eller treffe andre nødvendige forføyninger til å hindre at personer og firmaer som bor her i landet, gjør bruk av et fremmed lands postverk til besørgelse av sine lukkede eller åpne brevpostsendinger i nogen større mengde til adressater i Norge, se postlovens § 4.

§ 29. *Kjenselkort.*

Det norske postverket deltar i den internasjonale tjeneste med kjenselkort (Cartes d'identité. Konv. art. 32, ekspedisjonsreglem. art. 173). Kjenselkort gjelder som legitimasjon ved alle de forretninger som utføres ved poststedene.

Disse kjenselkort anvendes også i den innenrikske posttjeneste.

Alle postkontorer (dog ikke feltpostkontorer) er bemyndiget til å utstede kjenselkort.

Som blankett for kjenselkort benyt-

tes det internasjonale skjema, C. 28, som kan rekvireres hos Intendanturkontoret.

Den som bestiller kjenselkort, skal samtidig levere sitt fotografi og legitimere sig dersom han ikke er kjent av vedkommende tjenestemann.

Det må omhyggelig påses at fotografiet er bilde av bestilleren, og at det ikke er for gammelt. Som legitimasjon må kreves slike bevis som gjør det helt sikkert at kjenselkortet utstedes til den som det skal lyde på, f. eks. pass, sertifikat som fører av motorvogn o. lign.

Er identiteten godtgjort, bokføres bestillingen i særskilt protokoll. Bestillingene nummereres fortløpende i denne.

Det nummer bestillingen får i protokollen settes på kjenselkortet, som forøvrig fylles ut etter den trykte tekst. For utstedelsesavgiften settes frimerker på kortet.

Fotografiet klebes inn på kortets 2. side. Frimerket eller frimerkene settes således at en halvdel av hvert frimerke kommer på fotografiet og en halvdel på kortet. Frimerkene kasseres med tydelig datostempelavtrykk.

Avtrykk av datostempel settes i øverste hjørne til venstre, således at det kommer både på fotografiet og på kortet. Samme avtrykk settes også på kortets tredje side. Tjenestemannen underskriver kortet og leverer det til vedkommende efter å ha fått dennes underskrift.

Kjenselkort gjelder i 3 år fra utstedelsesdagen. Kortet må fornyes dersom innehaverens utseende i mellemtiden forandres således at det ikke lenger svarer til fotografiet eller signalementet.

Om kjenselkortets anvendelse se kap. XI, § 37.